

Vaandeldrager

Jaargang 41 - april 2025 - nummer 148

De erfenis van Generaal de Ruijter van Steveninck

De Rode Patten test

Colofon

Jaargang 41, nummer 148

De Vaandeldrager verschijnt 3 keer per jaar in een oplage van 900 exemplaren en wordt verspreid via controlled circulation

Deadline nummer 149

Vrijdag 15 augustus 2025.

Website:

www.fuseliers.nl

Redactieadres:

Redactie De Vaandeldrager
Postbus 33
5688 ZG Oirschot
T 0889 - 515682
E vaandeldrager@fuseliers.nl

Hoofdredactie:

Willem Verweij, Kol der Fus b.d.
E vaandeldrager@fuseliers.nl

Eindredactie:

Luc Vermeulen, Kol der Fus b.d.
E vaandeldrager@fuseliers.nl

Redactie:

Bataljons- en Regimentscommandant: Lkol der Fus Niels Verhoef
S1 en Regimentskapitein: Daan Dame
Communicatieadviseur: Annik van Pelt
Bataljons- en regimentsvertegenwoordiger: Melanie Giesen-Schuurmans
Bataljonsfotograaf: Jos Wassink
Stichting Brigade en Garde: Bgen der Fus b.d. Arie Vermeij
Historische verzameling en Regimentsgeschiedenis: Hans Sonnemans
VOSKNBPI: Nelleke Swinkels - van de Vorst
VOSIBGRPI: Lkol der Fus Arjan Luijten
VVVGFPPI: Bgen der Fus Roland de Jong
VVOGFPI: Kap der Fus René Bergen Henegouwen
Genootschap: Nelleke Swinkels - van de Vorst
Vriendenkring Westenberg: Adj b.d. Joop de Lange
Algemeen redacteur: Richard van de Velde

Fotografie (tenzij anders vermeld):

Garderegiment Fuseliers Prinses Irene

Voorpagina:

Het ere-detachement van de B Compagnie paradeert over de Dam tijdens het staatsbezoek van de Portugese president Marcelo Rebelo de Sousa op 10 en 11 december jl.

Vormgeving & Druk:

G3M - Grafisch & MultiMedia Management
Zoetermeer - www.g3m.nl

ISSN: 2468-7871

© Copyright:

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

17 Pantserinfanterie Bataljon Garderegiment Fuseliers Prinses Irene

De kern van elk leger wordt gevormd door de militairen die het grondgevecht voeren, de Infanterie.

Infanteristen werken met automatische en semi-automatische handvuurwapens, mortieren en antitankwapens. Ook beschikt de infanterie over geavanceerde communicatie- en laserapparatuur en allerlei soorten nachtzichtapparatuur.

Voor de meest actuele foto's, video's, meningen en reacties zie:

www.fuseliers.nl

www.facebook.com/17painfbatGFPI

www.instagram.com/17_painfbat_gfpi

www.youtube.com/17painfbatGFPI

Inhoud

Van de Redactie	2
Van de Regimentscommandant	2
Van de Stichting Brigade en Garde	3
Vereniging Van Veteranen GFPI	4
In memoriam	7
Vereniging van Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene	7
<i>De erfenis van generaal-majoor De Ruyter van Steveninck</i>	7
Vereniging van Oud-Strijders Indië-Bataljons Garderegiment Prinses Irene	11
<i>Gedenboekje van het 4^e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene 1946-1950 (vervolg van Vaandeldrager 147)</i>	11
Fuseliers toen en nu.....!	13
Vrienden van de Westenbergkazerne	14
Bataljonsnieuws	15
Bataljonsstaf	15
<i>Bezoek van Indië-veteraan Dhr. van Osnabrugge aan 6-ponder op kazerne in Oirschot</i>	15
<i>Staatsbezoek President van Portugal</i>	16
<i>Tijdens de jaarlijkse Bloemengroet stonden we samen stil...</i>	16
<i>84 jaar Garderegiment Fuseliers Prinses Irene</i>	16
<i>Dubbele winst voor 17 Pantserinfanteriebataljon GFPI</i>	17
<i>Herinneringseembleem voor inzet Operatie Interflex</i>	17
<i>Nieuwe aflevering: Boots on the Ground "Vechten met Brigades"</i>	17
A "Tijger" Compagnie	18
<i>Praktijk Oefen Dagen: Vier dagen leren in het veld</i>	18
<i>Schietoefening Bergen (SOB) van het Zware Wapenpeloton van de A-cie</i>	18
<i>Oefening URBAN TIGER uitgestegen en bereden van eenheid 5</i>	20
B "Eagle" Compagnie	22
<i>Final Eagle attack</i>	22
<i>Eagles gereed voor vechten in oorden</i>	23
C "Beren" Compagnie	24
<i>Commando Charlie Compagnie overgedragen.</i>	24
<i>OP Interflex: hernieuwde Basic Infantry Course</i>	24
<i>Basic Trainer Instructor Course Operatie INTERFLEX JAN-MRT 2025</i>	25
<i>Fuseliers naar de voetbalwedstrijd Sunderland – Luton Town.</i>	26
D "Springbok" Compagnie	27
<i>Sergeant-majoor Ralf ontvangt Zilveren Medaille</i>	27
<i>Dubbele koorduitreiking Delta Springbokken</i>	27
<i>Urban Eagle</i>	28
<i>Delta 'Springbokken' Compagnie traint op Militaire Mentale Vaardigheden (MMV)</i>	28
Traditie: 'Rode Patten'	30
Culinair door Zuid-Nederland	32
<i>Aan de kust; de Zeeuwse kust</i>	32
<i>Recept Spek Colijnsplaat</i>	32
Boek, 'De lange weg naar Londen'	33

De totstandkoming van de Vaandeldrager wordt mede mogelijk gemaakt door het Nationaal Fonds voor Vrede, Vrijheid en Veteranenzorg (Vfonds). Vfonds kan mede dank zij inkomsten uit loterijen jaarlijks 200 initiatieven steunen die, vanuit de lessen getrokken uit oorlog en conflict, bijdragen aan onze sterke democratische rechtsstaat en vreedzame samenleving. Uw deelname aan deze loterijen wordt daarom van harte aanbevolen.

Tekst: Kolonel der Fuseliers b.d. Willem Verweij

2025 is begonnen

2025 is begonnen

Wanneer de Vaandeldrager op uw deurmat valt of u deze opent op internet, zijn we al bijna vier maanden bezig met het nieuwe jaar. In 2025 is het 80 jaar geleden dat de Tweede Wereldoorlog ten einde kwam. Deze oorlog was aanleiding tot het oprichten van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene. Deze eenheid staat aan het

begin van onze Regimentsgeschiedenis. De oprichtingsdag is afgelopen 10 januari weer groots herdacht. In dit nummer enige impressies van deze feestdag.

Het bataljon gaat door met oefenen voor vechten om te winnen!

Ons bataljon is het jaar goed begonnen met intensief oefenen om zich voor te bereiden op allerlei scenario's en taken binnen het operatiethema Warfighting. Met name het optreden in verstedelijkt gebied, in Waalwijk, haalde de landelijke pers. U leest de bijdragen van het bataljon in dit blad.

Regimentsgeschiedenis

Wanneer deze Vaandeldrager verschijnt is het 80 jaar geleden dat de Brigade bij Hedel een van haar laatste zware gevechten leverde. Toevallig nam Sietse Kenter, student geschiedenis aan de Universiteit Utrecht, contact met onze conservator op. Over de strijd bij Hedel heeft hij een afstudeerscriptie geschreven. We bezien de mogelijkheid om delen van deze scriptie als feuilleton in de volgende Vaandeldrager(s) op te nemen. Over de commandant van de Brigade en de naam-

gever van de kazerne in Oirschot is in dit nummer een lezenswaardig en interessant artikel geschreven. Daarnaast in deze Vaandeldrager een aankondiging over een boek over de toenmalige plaatsvervangend commandant van de Brigade: Pahud de Mortagnes.

Traditie

In de periode tussen Vaandeldrager 147 en 148 waren er op het gebied van traditiebeleving enige hoogtepunten. Naast de Regimentsjaardag was er ook de Traditiedag, waarop aanstaande Fuseliers hun kennis en kunde over de Regimentsgeschiedenis moesten tonen. De geschiedenis van deze zogenaamde "rode pattentest" is in een artikel in deze uitgave beschreven.

Museum

Het tastbare verleden van ons Regiment is uitgestald in ons Museum. Al jaren draagt een groep van zeer gemotiveerde en kundige vrijwilligers zorg voor het beheer en tentoonstellen van onze uitgebreide Regimentsverzameling. Op 26 februari heeft Hans van Schaik, na zo'n 25 jaar vrijwilliger geweest te zijn, afscheid genomen. Zijn leeftijd (82 jaar!) en zijn gezondheid dwongen hem hiertoe.

Onze hartelijke dank gaat uit naar deze vrijwilliger en drager van de Gouden Fuseliersspeld.

Inleverdatum kopij Vaandeldrager 149

Het is ons voornemen Vaandeldrager 149 in september uit te geven. Kopij is echter welkom vanaf heden. De uiterste inleverdatum is **vrijdag 15 augustus 2025**.

Wij wensen u veel leesplezier.

Van de Regimentscommandant

Tekst: Regimentscommandant Luitenant-kolonel der Fuseliers Niels Verhoef

Beste Regimentsgenoten,

Bij deze ontvangt u alweer de eerste Vaandeldrager van het jaar 2025. Ik hoop dat u allen een goed verlov hebt gehad en de feestdagen met uw naasten gezellig hebt kunnen vieren. Tegen de tijd dat u dit leest, zullen de meesten het verlov echter al weer bijna vergeten zijn.

Want 2025 heeft weer een vliegende start gehad! Alle compagnieën zijn druk geweest. Zo is de A Compagnie begonnen met een nagenoeg volledig gevulde eenheid aan hun Basis-X traject, heeft de B Compagnie samen met de medestrijders van 411 Pantsergeniecompagnie een aantal uitdagende oefeningen uitgevoerd, is de C Compagnie in Engeland voor de tweede keer ingezet voor operatie

INTERFLEX en bereidt de D Compagnie zich voor op de tweede (en voor sommigen zelfs derde!) rotatie INTERFLEX. Dit alles doen we uiteraard in battlegroup verband met de medestrijders van de genie, GNK, TD en tegenwoordig zelfs ook luchtverdediging. De focus heeft sterk op Optreden Verstedelijkt Gebied (OVG) gelegen aangezien wij, als u dit leest, in de oefening BASTION LION met een groot gedeelte van CLAS OVG gaan beoefenen op brigadeniveau in het grootste oefendorp van Europa. De staf is uiteraard druk met het voorbereiden daarop en het ondersteunen van de lopende activiteiten.

En dat we oefenen is niet voor niks. De veiligheidssituatie in Europa is radicaal aan het wijzigen en niet ten gunste van ons. Wij moeten dus klaar staan voor onze taak en laten

zien dat we ons mannetje en vrouwtje kunnen staan. Laat dat maar aan de Fuseliers en 17 Battlegroup over!

Het is dan ook oprecht met pijn in mijn hart dat ik u moet vertellen dat ik op 23 mei 2025 het commando over zal dragen aan Luitenant-kolonel Björn Wijnen. Niet dat ik geen vertrouwen in hem heb, dat heb ik namelijk volledig, maar wel omdat ik mijn ziel en zaligheid in de functie van bataljons- en regimentscommandant heb mogen steken. En dan vooral in onze mensen. Ik ben zeer trots op alles wat we de afgelopen jaren hebben bereikt. Zes rotaties INTER-FLEX, certificeren op alle niveaus t/m brigade, heel, heel veel op oefening en vrijwel continu stand-by gestaan in roerige tijden. Maar ook hoogtepunten als 80 jaar D-Day en dieptepunten als diverse uitvaarten van onze oud-strijders zullen me altijd bijblijven. Wat een ervaring... Ik ben ontzettend trots op onze mensen die dat alles met maximale inzet hebben uitgevoerd. Op wie ik, en Nederland, dag en nacht kon rekenen. Zowel actief dienend, veteraan, buiten dienst of als meelevend burger.

Dit was dus de laatste keer dat ik mij op deze wijze tot u mocht richten. Het ga u goed en hou dat Regimentsgevoel hoog! Volo et valeo!

Uw trotse bataljons- en regimentscommandant Niels Verhoef

Van de Stichting Brigade en Garde

---

*Tekst: Arie Vermeij, Brigade-generaal der Fuseliers b.d.
Voorzitter Stichting Brigade en Garde*

Regimentsjaardag en donaties voor het Steunfonds Prinses Irene

Op 10 januari vierden we de 84e verjaardag van ons Regiment, helaas zonder oud-strijders van de Prinses Irene Brigade, maar wel in aanwezigheid van onze Beschermheer ZKH Prins Jaime. Er was een mooie opkomst en er heerste een gezellige kameraadschappelijke sfeer! Tijdens de waardige ceremoniële herdenking en viering, werd de krans gelegd door de Regimentscommandant, Prins Jaime en ondergetekende als Voorzitter van de Stichting Brigade en Garde. Ook werd er weer een donatie van € 1500 vanuit de VVVGFPi door Brigade-generaal Roland de Jong aan mij als Voorzitter van het Steunfonds Prinses Irene en het Generaal Noothoven van Goor Fonds overhandigd. Daarnaast

werd er gememoreerd dat het Steunfonds ook twee andere donaties had ontvangen van het Team van MATLOGCo dat de Oranjeloop als run-bike-run estafette uitvoerde van Arromanches naar Utrecht (ruim €3600) en van de Eersteluitenant Vreeken van de A-compagnie die op 7 september 2024 gesponsord een obstacle run van 60 km heeft gelopen, die een prachtige donatie voor ons Steunfonds van het symbolische bedrag van € 1717,17 heeft opgebracht. Dankjewel, hiermee steunden we in 2024 weer 8 kameraden. Na de herdenking werden er over heel de kazerne sportwedstrijden gestart, het enthousiasme en de inzet spatten ervan af. Intussen werden er tijdens de prima lunch in Congleton weer heel mooie gesprekken gevoerd. De mooie dag werd afgesloten met een gezellige borrel.

Stratego

In Vaandeldrager 144 stond een artikel over Stratego Projectondersteuning B.V. Als iemand van plan is defensie te verlaten, kun je via Stratego geholpen worden aan passend werk. Heel veel burger bedrijven zitten te springen om personeel met een Militair DNA en Stratego koppelt graag voormalig militairen aan mooie bedrijven. Maak gebruik van hun ervaring en diensten! Laat mij het aub even weten als je met steun van Stratego uiteindelijk een mooie baan buiten Defensie hebt gekregen.

Nederlandse Veteranendag 2025

Op 28 juni is het weer zover, de grote veteranendag in Den Haag. Op het Malieveld is onze VVVGFPFI-huiskamer weer open voor iedereen. Door de grote politie-inzet voor de NAVO-top in Den Haag, kan er dit jaar geen defilé worden georganiseerd.

Toekomst van De Vaandeldrager

Het ziet er naar uit dat een groot deel van de lezers van ons Regimentsblad het goed vindt als ons blad digitaal kan worden gelezen. Toch wordt er ook onderzocht hoe we voor een deel van de (doorgaans oudere) lezers het blad ook gewoon conform hun voorkeur op papier kunnen blijven aanbieden. We houden u op de hoogte.

Beleidsplan Stichting Brigade en Garde

In de vergadering van 17 januari 2025 is het hernieuwde Beleidsplan van onze Stichting met de titel "Samen Sterk en toekomstbestendig" goedgekeurd. Via onze Website is dit Beleidsplan te lezen. Het enige echt nieuwe aspect is, het borgen en toekomstbestendig maken van de geschiedenis van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Naast ons Regimentsboek "Garderegiment Fuseliers Prinses Irene" en ons museum (-dat al vele collegiale contacten met andere musea heeft en ondersteuning aan exposities geeft-)

wordt door ons bestuur gezocht naar mogelijkheden om onze boodschap en de verhalen van de oud-strijders van de KNBPI breder uit te (blijven) dragen en borgen in bijvoorbeeld onze vitrine in het Musée Du Débarquement in Arronanches, in ons Diorama in MiniWorld Rotterdam, in het Hedels Historisch Museum en het Museum Engelandvaarders in Noordwijk. MiniWorld Rotterdam (MWR) kan overigens door militairen/veteranen met aanhang met 20% korting worden bezocht. Kijk hiervoor op de website en ontdek hoe leuk MWR is voor militairen, veteranen en hun (klein)kinderen.

Commando-overdracht 17 Painfbat GFPI

Wat gaat de tijd snel! Luitenant-kolonel Niels Verhoef is alweer bijna drie jaar onze Regiments- en Bataljoncommandant. Op vrijdag 23 mei draagt Luitenant-kolonel der Fuseliers Niels Verhoef het commando over 17 Painfbat en het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene over aan Luitenant-kolonel der Fuseliers Björn Wijnen. We wensen hen een goede overdrachtstijd en een indrukwekkende en mooie ceremonie bij de commando-overdracht zelf toe. Wij zijn Niels veel dank verschuldigd voor zijn grote inzet voor het Regiment en wij zijn uiteraard samen met hem ook trots op de behaalde successen, vele prijzen en de uitgevoerde missies van de compagnieën van 17 Painfbat GFPI. Daarnaast was het een prachtige uitdaging om het hele bataljon gereed te maken en te laten certificeren voor de NAVO-flitsmacht. Een geweldig hoogtepunt was uiteraard ook de herdenking in Normandië van de invasie die 80 jaar geleden plaatsvond. Hierbij was het prachtig dat Max Wolff als laatste oud-strijder van de Prinses Irene Brigade er nog bij kon zijn. Niels nogmaals heel veel dank. Wij heten Luitenant-kolonel der Fuseliers Björn Wijnen van harte welkom en zien uit naar net zo'n vruchtbare en plezierige samenwerking als met Lkol Niels Verhoef onder het motto Volo et Valeo.

Vereniging Van Veteranen GFPI

Voorzitter: Brigade-generaal Roland de Jong, adres via secretariaat.

Secretaris: Luitenant-kolonel b.d. Andy van Dijk, Laan van Everswaard 47, 4617 LH Bergen op Zoom, contact: VVVGFPFI@fuseliers.nl

Penningmeester/ledenadministratie: Corné Brands, Bijsterveldenlaan 72, 5045 ZV Tilburg. Tel: 06-40727265.

E-mail: brandsacm@tele2.nl

Bankrekening (IBAN): NL64 ABNA 0563 2686 | t.n.v. Vereniging Van Veteranen Garderegiment Fuseliers Prinses Irene

Voor meer informatie: www.fuseliers.nl

*Tekst: Brigadegeneraal der Fuseliers Roland de Jong
Voorzitter Vereniging Van Veteranen GFPI*

Regimentsjaardag 2025

Het jaar is alweer even onderweg op het moment dat deze Vaandeldrager, de eerste van 2025, op de deurmat ploft. Ik kan echter melden dat ook dit jaar het Regiment geheel in stijl op vrijdag 10 januari het jaar heeft afgetrapt met de Regimentsjaardag. Traditiegetrouw zijn de leden van

de VVVGFPFI daarbij van harte welkom en ook deze keer waren die gelukkig ruim vertegenwoordigd. De weergoden werkten goed mee, het was droog en zonnig, waardoor alle bekende Regimentsjaardag-elementen normaal doorgang konden vinden. Op het appèl kon ik namens de vereniging voor de derde jaar op rij een cheque ter waarde

van €1500,- overhandigen aan de voorzitter van de Stichting Steunfonds Prinses Irene en Generaal Noothoven van Goor Fonds. De voorzitter, Brigadegeneraal b.d. Arie Vermeij, maakte van de gelegenheid gebruik om de historie en de doelstelling uit van het Steunfonds aan de aanwezigen toe te lichten. Kortgezegd is de doelstelling financiële steun te verlenen aan veteranen en (voormalig) leden van ons Garderegiment, waar dit naar oordeel van het bestuur noodzakelijk is en andere mogelijkheden zijn uitgeput. Of ik in de toekomst weer zo'n groot bedrag kan overhandigen is even de vraag, maar daarover later meer.

De traditionele Regimentscross na het appèl kende een wat andere opzet en bevatte elementen die je ook terugziet in een Parcours Militair. Ik weet niet of dit een soort natuurlijke evolutie is van de cross of een poging om de immer sterke Belgische lopers van het Bataljon Bevrijding/5e Linie meerdere plekken terug te verwijzen in het klassement. Wat de dag extra bijzonder maakte, was de aanwezigheid van de beschermheer van onze vereniging Z.K.H. prins Jaime de Bourbon de Parme. Hij voerde op zijn altijd zeer ontspannen manier vele gesprekken met de aanwezige veteranen. Daarnaast had hij een nadrukkelijke rol tijdens het appèl en legde hij samen met de Regimentscommandant een krans bij het monument van onze gevallen.

Algemene ledenvergadering

Slim als we zijn, combineren we als bestuur de Regimentsjaardag met onze Algemene Ledenvergadering. Naast de 23 aanwezige stemgerechtigde leden hadden 54 leden gebruik gemaakt van de mogelijkheid om via het stemformulier hun

mening te geven en invloed uit te oefenen. Dat is aanmerkelijk minder dan vorige jaren en dat is jammer. Als bestuur wil je graag een zo breed mogelijk gedragen beleid uitvoeren en daarvoor is het kennis hebben van de mening van onze leden essentieel. Daarom mijn oproep om volgend jaar weer allemaal gebruik te maken van je stemrecht en het formulier te retourneren. Fysiek aanwezig zijn mag natuurlijk ook en is nog veel gezelliger. Tijdens de vergadering heb ik gememoreerd dat we als bestuur bij de Stichting Brigade en Garde hebben aangegeven dat we, naar aanleiding van onze ledenraadpleging, de wens hebben om over te gaan op alleen een digitale versie van de Vaandeldrager. Dat scheelt aanzienlijk in de kosten. We wachten op de uitkomst van de werkgroep van de Stichting. Ook is tijdens de vergadering kort het nieuwe beleidsplan "Versterken, Verbinden en Ondersteunen" van onze vereniging aan de orde geweest. Dit document is richtinggevend voor de bestuursperiode 2025-2029. Het goede nieuws is dat de Kascontrolecommissie de boekhouding van onze penningmeester ook dit jaar weer tiptop in orde had bevonden en de ALV daarom het bestuur kon dechargeren over 2024. Een pluim voor Corné Brands, onze penningmeester! Laatstgenoemde kwam echter met een behoorlijke 'winstwaarschuwing'. Het Vfonds stopt naar alle waarschijnlijkheid met het verstrekken van subsidies voor het organiseren van bijvoorbeeld reünies. Dat is voor ons als vereniging een behoorlijke aderlating, waarvan we de consequenties in kaart gaan brengen. Het zou ertoe kunnen leiden dat we in de toekomst een eigen bijdrage moeten gaan vragen voor deelname aan onze activiteiten. Zo gauw meer bekend laten we dit weten. Een uitgebreid verslag van de Algemene Ledenvergadering en het nieuwe beleidsplan zijn terug te vinden op onze site op www.fuseliers.nl.

Reünie CBMI 19 Tiger Platoon

Naast de jaarlijkse grote reünie faciliteren we als vereniging ook kleine reünies. Dit jaar valt het qua aanmeldingen van dergelijke reünies nog wat tegen. Mocht je iets willen organiseren, maar je hebt geen idee waar je moet beginnen, neem dan even contact op met één van onze bestuursleden. Hoe mooi zo'n reünie kan zijn, blijkt uit het onderstaande verslag dat wij als bestuur hebben ontvangen en ik één op één heb opgenomen in deze column.

"Symbolisch was 11 januari 2025 een bijzondere dag. Niet alleen is de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene precies 84 jaar geleden opgericht. Maar ook ging het Tijger-

peloton, dat onder de vlag van BLJ zou bijdragen aan CBMI, precies vier jaar eerder in quarantaine. De naam “Tiger Platoon” is natuurlijk afkomstig van de A-Tijgercompagnie. Ondanks dat het een samengesteld peloton was, was en is de onderlinge band ontzettend hecht. Dat er slechts twee afmeldingen waren, was dan ook geen verrassing. De reünie begon met een toespraak van de destijds dienende pelotonscommandant, de huidige regimentskapitein Daan. Hij begon zijn speech met het benadrukken van het belang van het zijn van een regiment: eens Fuselier, altijd Fuselier. We zijn en blijven er voor elkaar. Dat een reünie gehouden mag worden met steun van de VVVGFI, is een groot goed. Hij ging verder met zijn verhaal over de quarantaineperiode, de aankomst in Erbil, tot aan de raketaanval en de periode erna. De twee aanvallen op het kamp hebben namelijk een effect gehad op de missie. De eerste aanval kostte het leven van een Amerikaan, en vijf anderen raakten zwaargewond. Voor het “Tiger Platoon” resulteerde dit in een verandering van mindset. Qua prestaties staken zij boven zichzelf en de eenheid uit en dat werd ook door internationale partners gezien. Ondanks het positieve gevoel moet er nog over gesproken worden en mag niemand vergeten worden. Na de toespraak werd er getoost op het regiment. Aansluitend volgde een door de “mini-Tijgeraad” samengestelde pubquiz met leuke vragen over gebeurtenissen tijdens de missie. Sommige waren alom bekend, maar ook de best bewaarde geheimen werden publiekelijk gemaakt. Hierna volgde een goed verzorgde barbecue uit eigen gelederen; “Smokey Driecé” deed zijn naam eer aan.

De avond werd afgesloten met een gezellige borrel. De reünie was zeer geslaagd.”

Nieuwe regimentscommandant

Er is een tijd van komen en een tijd van gaan. Overste Niels Verhoef draagt op 23 mei het commando over het regiment en het bataljon over aan Overste Björn Wijnen. Natuurlijk nemen wij als vereniging een deel van het werk uit handen van de toch al zeer drukke Regiments- en Bataljonscommandant en proberen we hem zoveel mogelijk te faciliteren. Aan de andere kant kunnen wij als vereniging ons werk niet doen zonder de steun van het bataljon. Deze samenwerking is in de periode dat Niels het bewind voerde uitstekend verlopen. Vanaf deze plek wil ik hem hiervoor hartelijk danken en ik spreek de hoop uit en reken er ook op dat de samenwerking met Björn van hetzelfde niveau zal zijn. Ik wil Niels op voorhand feliciteren met zijn bevordering tot kolonel en wens hem veel succes met de komende uitzending. Björn wens ik veel ‘krijgsmansgeluk’ toe tijdens zijn commando en hoop dat hij vele mooie momenten met zijn eenheid mag beleven.

Vooruitblik komende activiteiten

Hier volgen weer wat data om alvast in de agenda op te nemen. Op 27 juni vindt de jaarlijkse Regimentstoertocht voor fietsen en motoren plaats. Je kan je hiervoor inschrijven via de website vanaf 20 mei. Mocht je tijdens de toertocht verdwalen, dan kan je het beste gelijk doorrijden naar het Malieveld in Den Haag want daar vindt op 28 juni de Nederlandse Veteranendag plaats. I.v.m. de grote NAVO-top zal er tijdens de NLVD geen defilé zijn. Op 15 augustus houden we de grote VVVGFI-reünie. Inschrijven voor de reünie kan vanaf 10 juni via de website. Op 20 september houdt het 2e mortierpeloton SFOR I een eigen reünie. Inschrijving via de website is reeds gestart.

We hopen jullie op één van deze activiteiten te mogen begroeten.

Uw voorzitter

In memoriam

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, de Indiëbataljons van het Garderegiment Prinses Irene en van overig delen van ons regiment. Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Mogen zij rusten in vrede!

De heer/Mevrouw	Datum overlijden	Plaats overlijden
VOSKNBPI Mevr. G. Marion-Verkamam	onbekend	onbekend
5e Bataljon GRPI Dhr. DF Schemkes Dhr. G.M. Jansen Dhr. F. van Rodijnen	23 november 2024 25 januari 2025 27 januari 2025	Arnhem Deventer Berghem
6e Bataljon GRPI Mevr. De Vries-van Ruder	9 november 2024	Nijkerk
7e Bataljon GRPI Dhr. C.A. Kollen Dhr. W.J. Eilander	31 oktober 2024 25 februari 2025	Ede Beelen
VVVGFPPI KplI B.D. P. Harhangi	21 Januari 2025	Breda (mee geweest met SFOR-I)

Vereniging van Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

---

Contactpersoon: Nelleke Swinkels – van de Vorst

Bij overlijdensgevallen van leden van bovengenoemde vereniging graag bericht aan: Nelleke Swinkels – van de Vorst, Esdoornstraat 21, 5682 CM Best, of e-mailadres: nellekeswinkels@gmail.com. Tel: 0499-374444 en tel: 06-54796857. Gelieve ook uw adreswijziging naar Nelleke Swinkels te sturen.

Website: www.fuseliers.nl en www.prinsesirenebrigade.nl

De erfenis van generaal-majoor De Ruyter van Steveninck

Generaal-majoor **Albert Cornelis de Ruyter van Steveninck** is een naam die met eer wordt genoemd in de Nederlandse militaire geschiedenis. Zijn bijdragen aan de strijdkrachten, zowel tijdens de oorlog als in de periode van herstel na de bevrijding, hebben hem een blijvende plaats in de geschiedenis opgeleverd. Zijn naam leeft voort in de generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot, maar opvallend genoeg is er in zijn geboortestad Tiel geen blijvende herinnering aan hem te vinden.

Richard van de Velde

Foto: R vd Velde

Geboorteplaats Tiel

Albert ("Ab") Cornelis de Ruyter van Steveninck werd op 28 november 1895 in Tiel geboren als zoon van Albert de Ruyter van Steveninck en Agnes Maria Charlotte Bär van Hemmersweil. Ze trouwen in 1889 in Den Haag en krijgen samen vijf kinderen:

- Nicoline Agnes Adriënne (1891-1954)
- Anthony Willem (1892-1969)
- Henriette Jeanette (1893-1986)
- Raimond Nazaire (1894-1963)
- Albert Cornelis (1895-1949)

Advertentie in de Tielse Courant 1897

Zijn vader is Rijksbetaalmeester, een functie die tot 1925 in elke grote plaats of arrondissement is te vinden. Hij wordt belast met onder meer de betalingen van de salarissen en vergoedingen aan rijksambtenaren. Later wordt dat overgenomen door de Postcheque en Girodienst, beter bekend als Postgiro.

Het gezin behoort tot de hogere klasse en is aangesloten bij de Remonstrantse Hervormde kerk. Tussen 1895 en 1901 woont het in Tiel, op de Veemarkt. Hier was in 1897 in hun fraaie woning ook het kantoor van zijn vader gevestigd.

Hun inmiddels verdwenen woonhuis aan de Veemarkt in Tiel in de jaren zestig (Bron: RaR, Tiel)

In mei 1901 verhuist het gezin naar Zutphen en vervolgens in september 1904 naar Leeuwarden, waar Ab de rijks-hbs doorloopt.

Luchtwaarnemer

De familie heeft een lange militaire traditie: zijn voorvader, admiraal Michiel Adriaenszoon de Ruyter, is een van de beroemdste zeehelden uit de Nederlandse geschiedenis. Het is dan ook niet verwonderlijk dat Ab en zijn broers in militaire dienst treden. Anthony gaat in 1909 naar het Instructiebataljon in Kampen, Raimon in 1911 naar de Militaire Academie in Breda en Albert jr. treedt op 24 augustus 1915 als landstormplichtige toe tot de Brigade Grenadiers en Jagers. Na zijn benoeming tot tweede luitenant in 1918, bekleedt hij verschillende functies bij het 1e - 2e Regiment Veldartillerie. Hier krijgt hij ook belangstelling voor het nieuwe militaire wapen: de luchtvaart. Zijn interesse in ar-

tilleriesverkenning vanuit de lucht leidt in 1921 tot het behalen van het brevet luchtwaarnemer. Vervolgens volgt hij bij het Franse leger een cursus over samenwerking tussen artillerie en militaire luchtvaart.

Ondertussen trouwt Ab op 29 september 1919 met Berendina (Bé) Houwing, dochter van de burgemeester van Den Helder. Ab gaat daarbij over naar de Rooms-katholieke kerk. Het huwelijk blijft kinderloos na het verlies van stilgeboren dochter Marcelle in 1932.

In de jaren twintig en dertig bekleedt De Ruijter van Steveninck verschillende functies bij het 1e - 2e Regiment Veldartillerie, waarbij zijn interesse in artillerieverkenning vanuit de lucht hem onderscheidt.

Kapitein Albert Cornelis de Ruyter van Steveninck als waarnemer rond 1937
(Bron: Defensiekrant 2019)

Op 14 juni 1940, vlak voor de Duitse intocht, verlaat Ab Parijs en belandt uiteindelijk in La Bourboule, ten zuidwesten van Vichy, waar de Franse regering zetelt. Als hij een verzoek krijgt van de Nederlandse regering in ballingschap om naar Londen te komen, vlucht hij via Marseille, Noord-Afrika en Portugal en komt hij tenslotte in februari 1941 in Londen aan, waar hij zich al spoedig aansluit bij de Koninklijke Nederlandse Brigade. De eenheid waarin al het uitgeweken personeel van de Koninklijke Landmacht, Politietroepen, Marechaussee en Engelandvaarders terecht komt. Met terugwerkende kracht wordt hij op 1 november 1940 bevorderd tot majoor.

Reorganisatie en heropbouw

De Brigade verhuist in mei 1941 van de oude fabriekshallen in Congleton naar hun nieuwe kamp Wrottesley Park, net buiten Wolverhampton. In diezelfde maand krijgt Ab het bevel over het 1e Bataljon van de Brigade. Deze heet vanaf 26 augustus 1941 Koninklijke Nederlandsche Brigade 'Prinses Irene'. Deze eenheid bestaat uit mannen van over de hele wereld met een Nederlands paspoort, maar soms zonder kennis van de Nederlandse taal. Het is aan Ab om van dit diverse gezelschap een vechtende eenheid te maken.

Op 7 januari 1942 wordt hij brigadecommandant en vier maanden later krijgt hij de rang van luitenant-kolonel. Als hij het commando overneemt, verkeert de Brigade in een slechte staat. Het voornemen van de regering om een complete Brigade te vormen, is om de volgende redenen niet gelukt:

- Resultaten van de werving waren ongunstig.
- Veel van de uit Nederland afkomstige militairen voldeden niet aan de strenge keuringseisen en waren meestal te oud.
- De Brigade werd verzwakt door uitzending van detachementen. De Marine, koopvaardij en regeringsdiensten maakten veelvuldig gebruik van dit 'reservoir'.

Hij reorganiseert de Brigade tot een gemotoriseerde eenheid, die bestaat uit een staf, drie gevechtsgroepen, verkenningafdeling, een batterij artillerie, een trein en herstellingsafdeling.

Bovendien verbetert Albert de uitrusting en bewapening en zorgt voor een zwaar oefenprogramma. Zo wordt de Brigade in juli 1943 ingedeeld bij de Britse XXI-Legergroep en voorbestemd om aan een eventuele invasie deel te nemen. Zij het dat zij niet geschikt wordt geoordeeld in de voorste lijn op te treden.

Ab ontpopt zich als een krachtig, zij het wat afstandelijk leider, die, ondanks zijn zwakke gestel, aan anderen dezelfde hoge eisen stelt als aan zichzelf. Hij deelt zoveel mogelijk het leven van zijn ondergeschikten, zonder al te vertrouwelijk met hen te worden. Hij dwingt respect af door zijn houding en militaire vakkennis en herstelt de discipline en het onderlinge vertrouwen.

Zijn leiderschap in de moeilijke oorlogsjaren maakt bij de officieren van de Brigade Prinses Irene diepe indruk. Hij weet op een natuurlijke manier mensen te inspireren en tot samenwerking aan te zetten, zonder de discipline uit het oog te verliezen. Zelfs in de zwaarste omstandigheden weten zijn mannen hun taken met vreugde en toewijding te vervullen. Zijn waardige persoonlijkheid en zijn talent om het beste in anderen naar boven te halen, maken hem tot een unieke leider.

Van september 1943 tm. juni 1944 wordt de Brigade verplaatst naar de Britse zuidoostkust en gaat deel uitmaken van de zgn. Harwich Defences. In de laatste fase voor de naderende invasie wordt er intensief geoefend, zoals in Ashridge Camp bij Berkhamstead en behalve diverse tweedaagse oefeningen zijn er zelfs enkele negendaagse. Op 6 juni begint de grote aanval op de Normandische kust, maar de mannen van de Brigade moeten nog even geduld hebben voor ze worden ingezet. Ze oefenen ondertussen samen met de Belgische Brigade Piron in de bossen van Norfolk. Al tijdens zijn verblijf in het Verenigd Koninkrijk toont Ab grote belangstelling voor het militaire strafrecht. Als commandant krijgt hij de taak om een Krijgsraad te Velde te benoemen. Hij staat bekend om zijn onpartijdigheid en behandelt elk oordeel met grote precisie.

Route van de brigade (Bron: Regimentsverzameling)

De bevrijding van Nederland

Op 6 - en 7 augustus 1944, 2 maanden na D-Day, wordt uiteindelijk ook de Brigade ingezet en ingescheept naar de Normandische kust, waar ze bij Courseulles-sur-Mer en Arromanches-les-Bains aan land worden gezet.

Op 12 augustus 1944 beleeft de Brigade haar vuurdoop bij chateau Saint-Côme bij Bréville-les-Monts, waar de Brigade in deze zgn. Hell-Fire-Corner midden in het oorlogsgeweld terecht komt. Hier valt ook de eerste gesneuvelde van de Brigade te betreuren: wachmeester P.W.H. Lammers uit Venlo-Blerick, componist van de beroemde Prinses Irene mars.

Bij het plaatsje Bréville-les-Monts nemen de Nederlandse militairen de stellingen over van Britse luchtdingseenheden. Daarna bevrijden zij met hulp van de Belgische Brigade Piron het plaatsje Pont-Audemer en maken een zegetocht door Brussel. Ze worden net buiten Leuven nog aangevalen door achtergebleven Duitse tanks, maar trekken verder. Op 6 september komen ze bij Beringen, waar ze een Duitse aanval op een nieuw bruggenhoofd kunnen voorkomen.

Op 17 september 1944 begint Operatie Market Garden. In de nacht van 20 - op 21 september passeert de Prinses Irene Brigade de Belgisch-Nederlandse grens nabij Valkenswaard. Ze bewaken de Maasbrug bij Grave en later de frontlijn op de zuidoever van het Wilhelminakanaal bij Best en Oirschot.

Eind oktober 1944 neemt de Brigade deel aan bevrijding van Tilburg, maar helaas mogen ze niet samen met de Schotten Tilburg intrekken.

Van november 1944 tot maart 1945 voert de Brigade militaire taken uit in westelijk Noord-Brabant en vanaf half november in de provincie Zeeland. Hier bewaakt zij de kust van Walcheren en Noord-Beveland tegen Duitse infiltraties.

In het voorjaar van 1945 keert ze terug naar de omgeving van Den Bosch en neemt eind april deel aan de zware gevechten bij Hedel, die 12 militairen van de brigade het leven kosten.

Na de capitulatie op 5 mei 1945 zijn er ware zegetochten in Den Haag en Amsterdam, waar de bevolking de Brigade met open armen ontvangt.

Kolonel A.C. de Ruyter van Steveninck krijgt de Bronzen Leeuw opgespeld door Prins Bernhard tijdens de opheffingsceremonie van de Brigade op de binnenplaats van de toenmalige Clingendaelkazerne in Den Haag in 1945. (Bron: Defensiekrant 2019)

Na de oorlog

Na de ontbinding van de Irenebrigade op 13 juli 1945 in Den Haag blijft De Ruyter van Steveninck een invloedrijke rol spelen in de opbouw van de nieuwe Koninklijke Landmacht. Hij werd waarnemend bevelhebber der Nederlandse Strijdkrachten en later commandant van Divisie A. Op 22 juli 1946 wordt hij bevorderd tot kolonel en neemt zitting in het Hoog Militair Gerechtshof. Na jarenlang te hebben gestreefd naar de hoogste militaire rechterlijke functie, mag hij deze tragisch genoeg, slechts kort vervullen.

Ab met zijn onderscheidingen op een schilderij in de Regimentsverzameling Brigade en Garde Prinses Irene (foto: R. van de Velde)

Zijn benoeming in de hoogste militaire rechterlijke functie is altijd een hartenwens van hem geweest. Helaas openbaart zich kort na zijn aanstelling een slopende ziekte, waaraan hij uiteindelijk zou bezwijken. Ondanks zijn lijden blijft hij met bewonderenswaardige discipline en toewijding zijn werk uitvoeren. Zijn collega's zien hem nooit klagen of zwichten onder zijn fysieke toestand. Hij is rechtvaardig en bezit een sprankelende humor, die de sfeer altijd positief houdt. Wie hij corrigeert, voelt geen wrok, maar wordt juist gemotiveerd om beter te presteren.

Drie maanden voordat Ab op 25 juni 1949 overlijdt, wordt hij bevorderd in de rang van generaal-majoor.

Vreemd genoeg is het familiegraf van de familie Houwing op de Rooms-katholieke begraafplaats aan de Kerkhoflaan in Den Haag, met daarin o.a. de stoffelijke resten van het echtpaar De Ruijter van Steveninck, in 2002 geruimd.

Onthulling in 1969 van het borstbeeld door de weduwe van generaal-majoor De Ruijter van Steveninck bij de ingang van de Legerplaats Oirschot (Bron: Defensiekrant 2019)

Eerbetoon

Er bestaat verwarring over de juiste schrijfwijze van de familienaam. In zijn geboorteakte, bevolkingsregisters en oude familieadvertenties wordt Ruijter met IJ en niet met Y geschreven. Officiële instanties in de UK kennen de IJ niet en gebruiken steevast de Y.

De straatnaam in Hedel en zijn legerkist in de Regimentsverzameling hebben de juiste schrijfwijze. Waarom de naam van de kazerne en op zijn borstbeeld in Oirschot de onjuiste spelling dragen, is dan ook een raadsel.

Als herinnering aan zijn nalatenschap bewaart de Regimentsverzameling in de kazerne zijn uniformen en persoonlijke uitrustingsstukken.

Net zoals in Hedel, zou het lovenswaardig zijn als de gemeente Tiel een straat of plein naar hem vernoemd, als eerbetoon aan zijn cruciale rol in de bevrijding van Nederland

Straatnaam in Hedel met de juiste schrijfwijze van zijn achternaam (Foto R van de Velde)

en de opbouw van de strijdkrachten. In een paginagroot artikel van zijn hand, dat eind januari 2025 in het weekblad Het Kontakt Tiel is verschenen, pleit de auteur van dit artikel ook voor een blijvende herinnering aan zijn bijdrage. Hopelijk zal het gemeentebestuur of de straatnamencommissie dit voorstel positief ontvangen en overwegen.”

Met dank aan zijn neef Willem Calten Houwing en Regionaal Archief Rivierenland in Tiel.

Vereniging van Oud-Strijders Indië-Bataljons Garderegiment Prinses Irene

---

Organisatie: VVGFPI. Contactpersoon Lkol Benjamin Hoerberichts, p/a 17 Painbat GFPIVOSIB, Postbus 33, 5688 ZG Oirschot. Tel. 06-15006790. E-mail: VOSGRPI@Fuseliers.nl
Bankrekening (IBAN): NL64 ABNA 0563 2686 11 t.n.v.VVGFPI

Gedenkboekje van het 4^e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene 1946-1950 (vervolg van Vaandeldrager 147)

Tekst: Theo Masselink

Noot van de redacteur: de navolgende tekst is onveranderd en integraal overgenomen van het originele document.

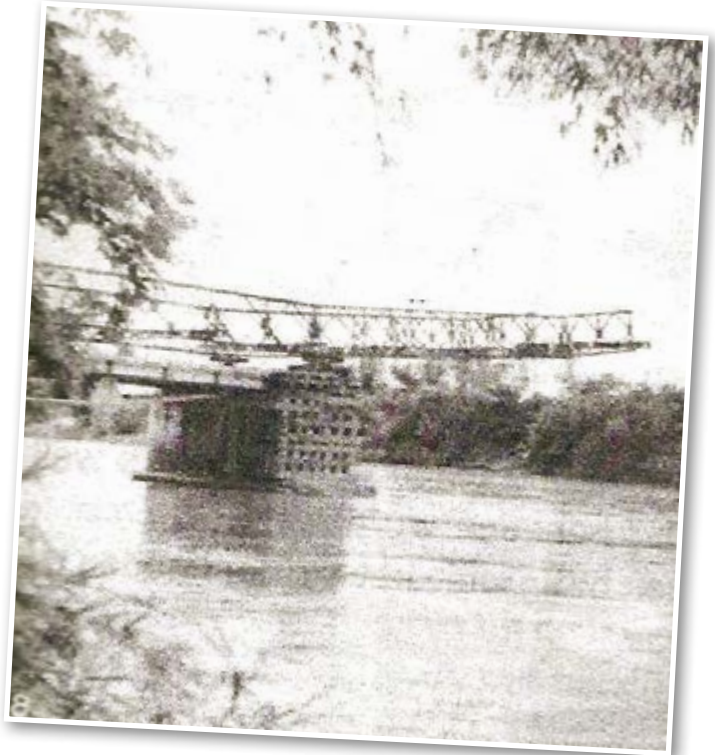
In Toeloeng Agoeng heb ik toevallig een Javaanse familie leren kennen. Van onze overste Luitenant Kolonel Broersma moest ik een brief bezorgen bij deze familie. De naam is mij ontgaan, maar zoals later bleek was dat een adellijke familie met in het verleden veel contacten met de Hollandse planters. Deze man had leiding gegeven in een suikerfabriek. Als zodanig sprak hij goed Nederlands. Toen ik de genoemde brief kwam brengen werd ik binnen genodigd om samen met hen een kopje thee te drinken. De mevrouw sprak geen Nederlands, maar tot mijn verbazing spraken de twee aanwezige dochters vloeiend onze taal. Zij studeerden beiden in Soerabaja, hadden ook Engelse les zeiden ze. Na een uurtje met elkaar over wat er allemaal gaande was gesproken te hebben ben ik maar weer opgestapt met de belofte terug te komen als ik wat meer tijd had. Ik heb daar geen gras over laten groeien. Een week later was ik onaangekondigd weer aan de deurbel, nu waren alleen de vader en moeder thuis. Ik heb nu moeten beloven terug te komen wanneer de dochters thuis waren, deze hadden het eerste bezoek zo leuk gevonden, dat was in de weekenden. In totaal ben ik zeker vijf keer bij deze mensen op bezoek geweest. Ik vond dat zo gezellig en het was voor mij een welkome afwisseling om een gesprek te hebben over onderwerpen waar je onder deze omstandigheden niet aan toe kwam. Toen mijn vrienden zeiden om ook mee te willen gaan was mijn behoefte van het bezoeken er niet meer. Overigens gingen wij ook al snel weer verhuizen. Later heb ik het zo jammer gevonden dat ik geen naam en adres van deze mensen heb opgeschreven. Dat zou misschien later als ik weer thuis was best heel leuk zijn geweest.

De brug over de Kali Brantas tussen Toeloeng Agoeng en Ngantroe.

Deze brug was door snel ingrijpen van de Infanterie behouden in Nederlandse handen gebleven. Door een slimme truc van de TNI werd deze nadien alsnog opgeblazen.

hadden daarvoor een zelfgemaakt bootje met daarin een bom met een lange bamboestok stroomafwaarts laten drijven tot de stok tegen de brug de bom moest laten afgaan. Dit gebeurde zo onopgemerkt dat de twee wachtposten op de brug dit niet hebben zien aankomen en beiden aan de gevolgen zijn overleden.

De Genie heeft kort daarop een nieuwe brug gelegd, maar men was doodsbenauwd voor een tweede keer. Een geniale gedachte van de genie was om 50 meter voor de brug een kabel dwars over de rivier te spannen. De TNI was echter nog slimmer en maakte twee bootjes. De eerste had tot doel om de kabel door te snijden en de tweede de bom. De wachtposten daar waren op alles voorbereid. Zij zagen de bootjes in de verte. Ook zagen zij de stok op het achterste bootje. Met de gereedstaande Bren hebben zij de stok doormidden geschoten en zo konden zij de twee bootjes op de rivier nauwiven.

Hierboven afgebeeld een foto van het dagelijks beeld als we thuis op de kamer zijn. Het zo vertrouwd geworden veld-

bed met daarboven de opgeslagen klamboe tegen de muskieten, welke bij het donker worden naar benden wordt geklapt. En.....de baboe, zoals elke dag weer bezig met het schoonhouden van het huis en zo te zien de was.

Op donderdag 7 juli loopt er voorbij het klosster van Blitar, op de weg naar Wlingi, een carrier op een mijn. Jan Eibrink wordt op slag gedood. De nieuwe Majoor Veldprediker, van Breugel, raakt zwaargewond en overlijdt tijdens het vervoer naar Kediri. Korporaal Breemer en de Vries worden zwaar gewond afgevoerd naar Kediri.

Er zijn in deze sombere tijden ook wel prettiger gebeurtenissen te melden. Zo wordt er op zondag 17 juli een voetbalwedstrijd gehouden waarbij de Staf Cie van het 4e Bataljon Prinses Irene speelt tegen het 2e Peloton van het 10e Genie Veldcompagnie. De uitslag is 1:1.

Op 8 augustus gaan we weer verhuizen. Alles wordt ingeladen en het konvooi zet zich in beweging, uitgezwaaid door vrienden die onder de bevolking zijn gemaakt. Even snel nog heb ik mijn gemaakte vrienden een bezoekje gebracht

en dan zet de lange colonne zich in beweging. De reis gaat beginnen via Srengat, Blitar, Wlingi, Kesamben, Kepandjan en het eindpunt is Gondang Legi, waar eenieder weer zijn plaats krijgt aangewezen en zijn tampatje (bedje) kan neerzetten. Er wordt een extra deken verstrekt want de nachten zijn hier kouder omdat dit gebied hoger ligt.

Het zijn keurige huizen, alleen mist men de gezelligheid van Toeloengagoeng. Er worden nu veel ritten op Malang gemaakt voor o.a. de aanvoer van proviand en het belangrijkste is altijd water voor de thee. Als je een rit moest maken, of het veld in ging dan mocht nooit worden vergeten de veldfles vol met thee mee te nemen. Dat was ook geen probleem want bij de dienstkeuken stonden altijd gamellen vol met thee klaar om daarmee je veldfles te vullen. Het was ook een vereiste genoeg vocht in het lichaam te krijgen. Het gebeurde ook wel eens dat na een lange tocht de veldfles leeg was. De enigste oplossing was dan een paar klappers uit de boom te laten halen. De melk die uit zo'n klapper kwam was heerlijk koel doordat deze onder de bladeren had gehangen.

Fuseliers toen en nu.....!

Tekst: Melanie Giesen-Schuurmans

In deze rubriek wil ik graag iemand aan het woord laten die een verleden heeft bij het Regiment en nu lid is van de VVVGFPi.

Hoe gaat het nu met deze persoon? Wat doet hij/zij tegenwoordig en wat is zijn/haar band met het Regiment?

Dit keer is het de beurt aan: **Wassilios Athanasiadis**

Wie ben je?:

Dag allemaal, Wassilios Athanasiadis hier, maar binnen het 17e beter bekend als Atha. Samen met Pauline heb ik Sofia van 10 jaar en mijn zoon Demos is inmiddels 19 jaar. We wonen in Oostelbeers vlakbij de Oirschotse Heide. Daar ben ik regelmatig te vinden terwijl ik wandel met onze hond. Altijd weer genieten om de eenheden bezig te zien daar.

Wat is je band met het Regiment?

Mijn loopbaan bij defensie begon in 1996 in Schaarsbergen bij het 12e infanteriebataljon Luchtmobiel. Daarna ben ik er een tijdje uit geweest om vervolgens een paar jaar later toch weer het groene pak aan te trekken. Het werd Roosendaal, maar na twee keer uitval in de ECO (elementaire commando-opleiding) door scheenbeenvliesontsteking was het nieuwe doel naar de KMS en groepscommandant worden bij het 17e. Ik ben opgegroeid in Best en de kazerne en de heide waren dus bekend terrein. In 2006 kwam ik terecht bij het 1e peloton van de Ccie. We waren met het kader destijds druk bezig met het klaarstomen van onze eenheid om naar Afghanistan te gaan.

Toen ik zestien jaar was woonde ik een jaar in Amerika en heb ik New York bezocht. Dat ik toen boven op het World Trade Center stond om later, in 2001, de vernietiging hiervan te aanschouwen en dat dat de aanleiding zou zijn van mijn uitzending had ik van tevoren natuurlijk niet kunnen bedenken.

De opbouwmissie kreeg een andere betekenis na de vele door het oog van de naald momenten die we moesten doorstaan. IED's, (bijv. bermbommen) mortieraanvallen, RPG's en een VBIED (autobom). Op 2 oktober 2007 reden we tijdens een tic met onze YPR op een IED met vijf 107 mm rockets. Met twee benen in het gips ging ik een paar dagen later vroegtijdig terug naar Nederland. Samen met mijn korporaal Bob Lekatonpessy, die zijn knie gebroken had. Over de uitzending en mijn vervelende thuiskomst kan ik zo een boek vol schrijven.

Na een lange weg te hebben afgelegd heb ik mezelf weer weten te herpakken. Volo et valeo is breed inzetbaar. Sporten bleek het beste medicijn. En mijn psycholoog Walter niet te vergeten. Het sporten werd uiteindelijk een bootcamp/survivalbaanclub wat uitgegroeid is naar een out-

doorbedrijf met teambuildings voor bedrijven. We zijn te vinden bij het oorlogsmuseum De Bevrijdende Vleugels in Best. Kijk maar eens op instagram bij bootcamp_best_son, survivalbaanbest of BBS-outdoor.

Wat is je mooiste herinnering aan je tijd bij het 17e?

Mijn mooiste herinneringen aan het 17e zijn het schouder aan schouder staan tijdens de uitzending en de kameraadschap wat daar uit voortkomt.

Mocht je nieuwsgierig geworden zijn naar wat de VVVGFP inhoudt, voor wie dit bedoeld is en hoe je eventueel lid zou kunnen worden, kijk dan voor meer informatie op:

www.fuseliers.nl/verenigingen/vvvgfpi

Vrienden van de Westenbergkazerne

Secretariaat: Gert Krijnsen, Willem Kesstraat 11, 7425GK Deventer
Contact: E-mail: krijnsen@hotmail.com. Tel: 06-51828451

Op donderdag 13 maart werd in de Officierscantine van Legerplaats Oldebroek voor de 35ste keer de jaarlijkse reünie georganiseerd voor Vrienden van de Westenbergkazerne. Op die kazerne was het 13de Pantserinfanteriebataljon Garde Regiment Fuseliers Prinses Irene gelegerd. Uitgenodigd waren officieren, onderofficieren, ts-ers en burger personeel. Op die mooie middag waren ruim 70 personen naar 't Harde gekomen.

De ontvangst was met koffie/thee met wat lekkers. Al snel werd overgegaan naar de alcoholische versnaperingen. Onze voorzitter Joop de Lange opende de middag met een woord van welkom: "Fijn dat jullie dit jaar in grote getalen aanwe-

zig zijn voor deze kameraadschappelijke middag." Al snel gaf onze voorzitter het woord aan de Regimentkapitein Daan Dame van het 17 Painbat GFPI in Oirschot. Zij hebben na sluiting van de Westenbergkazerne de tradities van ons overgenomen. Daarna werd de Westenbergkazerne een AZC.

De Regimentkapitein benadrukte dat hij onder de indruk was dat de band van deze Fuseliers na 33 jaar nog zo hecht was. Vervolgens was het woord aan oud-regimentscommandant, Generaal-majoor b.d. Hans van der Louw. Hij benadrukte dat Defensie op dit moment zo belangrijk is voor de verdediging van ons land. In de periode van de koude oorlog moest 13 Painbat een vak achter het Elbe-Seiten

kanaal bewaken en verdedigen. Vele oorlogsverkenningen vonden plaats in de omgeving van Bienenbüttel. Wat zal de toekomst brengen in Oekraïne?

Daarna nam onze voorzitter weer het woord. De namen van leden van het bataljon werden voorgelezen die helaas ons het afgelopen jaar waren ontvallen. Een minuut stilte werd in acht genomen. Onze voorzitter wenste ons een gezellige middag toe. Bittergarnituur werd geserveerd en de borrel vond zijn voortgang. Rond 18.00 uur werd aan tafel gegaan en werd weer de bekende “blauwe hap” geserveerd.

Na een wederom uitstekend maaltijd en een heerlijk toetje werd het personeel van de officierskantine bedankt voor hun inzet en werden we uitgenodigd voor de koffie met calvados die de Regimentskapitein vanuit Oirschot had meegenomen. We kunnen weer terugkijken op een geslaagde middag waar weer vele oude koeien uit de sloot gehaald werden.

Bataljonsnieuws

Bataljonsstaf

Bezoek van Indië-veteraan Dhr. van Osnabrugge aan 6-ponder op kazerne in Oirschot

Op 10 december j.l. heeft de heer van Osnabrugge (99 jaar en oud-lid van het 3e Bataljon GRPI 1e Divisie ‘7 December’), een bezoek gebracht aan de kazerne in Oirschot.

Als infanterist, in de periode 16 okt 1946 tot 17 December 1949, heeft de heer van Osnabrugge gediend in voormalig Nederlands-Indië. Hierbij was hij verantwoordelijk voor het onderhoud aan de 6-ponders. Dit wapen was destijds bij de infanterie ingedeeld. De heer van Osnabrugge was gedurende zijn uitzending medeverantwoordelijk voor het onderhoud en het inzetbaar houden van deze 6-ponders.

Op uitnodiging van onze Bataljonscommandant heeft hij vandaag een bezoek gebracht aan 13 Herstel. Daar is men momenteel bezig met het onderhoud van de 6-ponder van ons museum. De heer van Osnabrugge heeft ervan genoten om daar zijn ervaringen te delen met de wapenherstellers van 13 Herstel. Woorden van de heer van Osnabrugge: “Dit bezoek geeft me weer energie voor meerdere jaren”.

Staatsbezoek President van Portugal

Dinsdag 10 december heeft ons Bataljon met een detachement deelgenomen aan de welkomstceremonie tijdens het staatsbezoek van de President van Portugal.

Ons Bataljon werd vertegenwoordigd door ons Vaandel en een detachement van de Bravo Compagnie. De aanwezige eenheden stonden tijdens het militaire ceremonieel opgesteld onder leiding van de plaatsvervangend Bataljonscommandant.

Ook werd er door de President van Portugal een krans gelegd bij het monument op de Dam.

Vaandelgroep met de vaandels van Luchtmacht, Marine, Marechaussee en de Fuseliers o.l.v. Kapitein der Fuseliers Jan van Merrienboer.

Tijdens de jaarlijkse Bloemengroet stonden we samen stil...

Op 9 januari, tijdens de jaarlijkse Bloemengroet, kwamen we samen met families en nabestaanden om onze verloren kameraden te herdenken. Een waardevol moment van bezinning en verbinding. Samen staan we stil bij het gemis en vinden we kracht in elkaar.

De bijeenkomst werd geopend door Regiments- en bataljonscommandant Niels Verhoef. Na de woorden van geestelijk verzorgster Jeannette en een moment van stilte, plaatste iedereen op eigen gelegenheid een bloem bij de gedenkplaats in Regimentsmess Congleton.

We sloten de bloemengroet af met een gezamenlijke lunch – een moment van samenzijn en steun.

Geen dag vergeten, alle dagen gemist.

Volo et Valeo!

84 jaar Garderegiment Fuseliers Prinses Irene

Op 10 januari vierden we vol trots en traditie onze 84e Regimentsjaardag! Met de aanwezigheid van ZKH Prins Jaime de Bourbon de Parme en vele Regimentsgenoten was het een dag vol herinnering, saamhorigheid en sportiviteit.

Tijdens het bijzonder appel stonden we stil bij onze gevallen kameraden en vierden we de waarden en tradities die ons Regiment al 84 jaar kenmerken. Tijdens de ceremonie

is een cheque van €1500 door de VVVGFP overhandigd aan het Prinses Irene Steunfonds.

Na de ceremonie en kranslegging brak de strijd los tijdens de traditionele sportdag! Zo werden er prijzen uitgereikt voor volleybal, voetbal, Fuseliers WOD en het commandantenspel.

Maar ook de historische trofeeën werden uitgereikt:

- Generaal-majoor Hemmes Trofee - obstacle Run: Bataljon Bevrijding 5e Linie
- Generaal-majoor van Besouw Beker – beste schietteam: Bravo Eagles
- Kolonel Herberink Trofee – speedmars: Bravo Eagles

De Bravo Eagles gingen er zelfs met de overall prijs vandoor en domineerden vandaag met hun prijzen!

Deze trofeeën herinneren ons aan de helden van de Nederlandse Brigade Prinses Irene – inspirators van het eerste tot het laatste uur.

Dubbele winst voor 17 Pantserinfanteriebataljon GFPI

Op 15 januari hebben we de CGN Retentie bokaal én de Gouden Tourniquet uitgereikt gekregen.

De CGN Retentie Bokaal is een prijs die in het leven is geroepen door 13 Geneeskundige Compagnie om eenheids trots te bevorderen en de medische paraatheid van onze eenheden te vergroten. Door middel van het innovatieve GPAL-platform hebben wij bewezen dat wij niet alleen hard trainen, maar ook maximaal inzetten op het behouden van onze medische vaardigheden. Dit succes is te danken aan de inzet van onze eenheden – samen maken wij het verschil!

Daarnaast mocht onze eigen Korporaal der 1e klasse Luc de allereerste Gouden Tourniquet ontvangen. Deze prestigieuze individuele onderscheiding wordt uitgereikt aan de CGN'er die zich uitzonderlijk heeft onderscheiden door zijn kennis, inzet en bijdrage aan het CGN-onderwijs. Luc, van harte gefeliciteerd met deze mooie prijs!

Herinneringsembleem voor inzet Operatie Interflex

Maandagavond 25 februari was een bijzonder moment in Den Haag: de eerste drie militairen van 13 Lichte Brigade, waaronder een afvaardiging van ons bataljon, ontvingen uit handen van de Minister van Defensie het herinneringsembleem voor hun steun aan Oekraïne. Dit herinneringsembleem kregen zij voor hun waardevolle bijdrage aan de training van Oekraïense militairen binnen Operatie Interflex. Een welverdiende erkenning voor hun inzet, toewijding en betrokkenheid.

Binnenkort kunnen ook de overige militairen die zich hebben ingezet voor Operatie Interflex hun embleem in ontvangst nemen.

Nieuwe aflevering: Boots on the Ground “Vechten met Brigades”

Vechten met brigades... hoe doen we dat in een wereld die razendsnel verandert?

In de nieuwste aflevering van de Boots on the Ground podcast spreekt host Joost Tuinman met twee bataljonscommandanten, waaronder onze Bataljonscommandant Niels Verhoef, over hoe zij hun mensen trainen, welke wapensystemen ze gebruiken en hoe ze hun strategie aanpassen aan moderne dreigingen.

Bekijk hem op Youtube of beluister hem via Spotify

Boots on the Ground de podcast is een samenwerking tussen Scherpschutters en de Koninklijke Landmacht. In 'Boots on the ground' gaat host Joost Tuinman, 25 jaar ervaring bij de Special Forces van de Koninklijke Landmacht, in op wat het gevecht op het land betekent. Wat doet de Landmacht? Hoe vechten ze? Met wie en waarom? Iedere woensdag om 08:00 uur een nieuwe aflevering op de kanalen van Scherpschutters.

A “Tijger” Compagnie

Praktijk Oefen Dagen: Vier dagen leren in het veld

Tekst: Tweede Luitenant Chiem van Beljouw

Dag 1 – Navigeren onder druk

Op een heldere, koude ochtend begonnen onze nieuwe militairen aan hun eerste uitdaging: navigeren in moeilijk terrein. Na een intensieve theorieles over kaartlezen en formaties trokken we het bos in. De praktijk bleek onverbiddelijk—bevroren modderpaden, dichte begroeiing en nauwelijks herkenningspunten. Vooral de pionier had het zwaar, maar juist die worsteling versterkte de samenwerking. Nat, koud en soms verdwaald, maar met een cruciale les: navigeren leer je pas echt door fouten te maken en samen de weg te vinden.

Dag 2 – Eerste stappen in het veld

De eerste veldtraining combineerde ervaren krachten met nieuwkomers. We begonnen met statische contact drills, waarna de intensiteit toenam. Het bos leek overzichtelijk, maar was verraderlijk. Tijdens een oefening raakte een teamlid geblesseerd—een knie uit de kom. Terwijl de evacuatie werd geregeld, hield de rest de focus. Dit moment toonde het belang van improvisatie en mentale veerkracht. De dag eindigde met trots: tactische vaardigheden aangescherpt en als team gegroeid.

Dag 3 – Positie betrekken en vuursectoren

De eerste FTX van het jaar bracht ons diep het veld in. Na een theorieles over opstellingen en vuursectoren trokken we naar een bosrand met zicht op open terrein. Wat simpel leek, bleek complex: alle richtingen dekken, blindspots minimaliseren en effectief communiceren. Voor de nieuwkomers een kans om kaartlezen en afstandsregistratie in praktijk te brengen. Een dag vol inzichten en groei.

Dag 4 – Climax: actie en uithoudingsvermogen

Na het afbreken van onze onderkomens startte de laatste missie: een route vrijmaken van vijandelijke aanwezigheid. De eerste aanval verraste de vijand, maar tegenstand volgde snel. Op een kritiek moment werd een snelle verplaatsing afgedwongen—jassen uit en rennen. Doornen, obstakels, herverdeling van munitie, alles onder druk. Uiteindelijk lag iedereen in positie, klaar voor de laatste confrontatie.

Met een laatste veldmaaltijd en uitrustingscontrole keerden we terug naar de kazerne. Slechts vier dagen, maar gevuld met uitdagingen, teamwork en lessen die ons sterker maken voor wat nog komt.

Schietoefening Bergen (SOB) van het Zware Wapenpeloton van de A-cie

Tekst: Eerste luitenant Bas Hegger

De afgelopen week was het Zware Wapenpeloton van de Acie bezig met schietoefeningen in Bergen. Het was een week waarin we zowel onze schietvaardigheid als het optreden met voertuigen onder verschillende omstandigheden verder hebben aangescherpt. De oefeningen waren zowel uitdagend als leerzaam en leggen de basis voor verdere ontwikkeling van het peloton.

Optreden met het voertuig

De week begon met de Geländebaar op dinsdag, waar de basis voor het voertuigoptreden werd gelegd. Onder leiding van de SMOD was er een les VEM (Verbeteren Eigen Mobiliteit) en VAM (Verbeteren andermans Mobiliteit).

Op het circuit werd de PKW-route gereden, waar diverse hindernissen de rijvaardigheid op de proef stelden. De focus lag op het efficiënt en veilig verplaatsen van de voertuigen door uitdagende terreinen en omstandigheden. Een ander onderdeel van de training was het werken met gidsen door de boordschutters, waarbij werd gewerkt aan het vertrouwen en de samenwerking om veilig en snel achterwaarts te verplaatsen.

In de avond werd de PNR-1000 geïntroduceerd. Deze nieuwe radio vervangt de PRR op groepsniveau en de FM9110 op pelotonsniveau. De uitgifte en ingebruikname van dit systeem is van groot belang, omdat het de C2 op niveau 1 t/m 3 verbetert en versterkt.

Woensdag: Niveau 2 Runs en Nachtraining

Op woensdag stond de eerste schietoefening op de planning: niveau-2 runs. Deze runs waren bedoeld als retentie van eerdere acties die we in de oefening BASIC TIGER op het ISK Harskamp hebben uitgevoerd. Het doel was om de eerder verworven vaardigheden te versterken en verder te verbeteren.

Het terrein op baan IA werd tot ver in de avond gebruikt om dezelfde runs bij duisternis uit te voeren. Voor het nieuwe personeel was het een belangrijke leerervaring. Ze maakten kennis met het voorwaarts en achterwaarts bewegen in combinatie met Live Fire en het gebruik van nachtzichtmiddelen. Een spannende, maar belangrijke ervaring.

Het optreden werd ondersteund door het gebruik van de nieuwe PNR-1000 radio's. Het systeem stelt de groepscommandant in staat om met ieder lid van zijn groep in verbinding te staan en te communiceren over grotere afstanden. De eerste kennismaking met het systeem leverde positieve reacties op vanuit de gebruikers.

Donderdag: Eerste niveau-3 actie

Donderdag stond in het teken van een pelotonsaanval op Baan 3. Voor het nieuwe personeel was dit een eerste kennismaking met het optreden op pelotonsniveau. Extra uitdagend en mooi om dit meteen op een baan te doen met veel glooiing en zelfs een wateroversteek. Na de opmars en verkenning werd de aanval op OBJECT GOLD ingezet. Helaas werd de actie gestaakt na de verkenning, aangezien een brandje op een andere baan het stillegde. Ondanks

deze tegenslag was er aan het einde van de dag nog net voldoende tijd om uur U alsnog te laten plaatsvinden. De Tijgers, met extra veel motivatie door het lange wachten, gingen voorwaarts om de vijand succesvol te neutraliseren en het object veilig te stellen. Dit toonde de veerkracht en de vastberadenheid van de eenheid.

Vrijdag: De week afsluiten met een KNAL

De week werd letterlijk afgesloten met een knal op vrijdag. De opleiding van basisschutters op de .50 stond op het programma, waarbij het vuren vanaf het voertuig werd geoefend. Een innovatief element werd toegevoegd met de Solo Mount voor de .50. Dit nieuwe systeem, een gestabiliseerde steun voor de richtkijkers van de .50, stelde de schutters in staat om zowel het SRIM als de warmtebeeldkijker te monteren en gestabiliseerd te schieten. Dit resulteerde in een verbeterde precisie en controle, wat werd ontvangen met grote tevredenheid door de gebruikers.

Afsluiting: Vooruitgang en Samenwerking

Er was deze week weer meer dan genoeg ruimte om op alle niveaus zaken te leren. Met name voor de nieuwe mannen, die in de 10e week van Basis-X zitten, is de leercurve erg steil, maar wordt het uitdagende programma met veel enthousiasme ontvangen. Met name het optreden met de voertuigen en alle wapensystemen erbij vraagt veel zelfstandigheid en leercapaciteit op het laagste niveau. Als pelotonskader is het mooi om te zien dat de mannen zaken snel oppakken en het niveau dag na dag hoger wordt. Weer een mooie week in Basis-X die bijdraagt aan de voorbereiding voor de oefening BASTION LION.

Oefening URBAN TIGER uitgestegen en bereden van eenheid 5

Tekst: Fuseliers Siebe Tijmstra en Cees Willem de Koning

Vorbereiding

Het optreden in verstedelijkte gebied, ook wel OVG genoemd, speelt een belangrijke rol in de moderne oorlogsvoering. Zo wordt er in Oekraïne veel gevochten in en rond huizen en zijn de steden in Oekraïne het middelpunt van de gevechten. Daarom is het van groot belang dat we hier intensief op trainen. Om deze reden is de oefening Urban Tiger in het leven geroepen. Het begint allemaal met de voorbereiding, waarbij het uitgestegen personeel van alle pelotons ervoor zorgt dat hun persoonlijke uitrusting gevechtsgereed is en dat de voertuigen van het bereden personeel gereed staan om te vertrekken naar Marnewaard. Op donderdag 6 februari startte de roadmove.

Week 1 – Uitgestegen in Oostdorp

Op maandag 10 februari vertrok de bus richting Oostdorp met al het uitgestegen personeel. Het bereden personeel richting Marnewaard. Op de eerste dag in Oostdorp begon het uitgestegen personeel met het gereedmaken voor de oefening. De vertrekken in het containerdorp werden ingeruimd. Daarna begonnen we gelijk met trainen, dit deden we door middel van dry training met de groep. Vervolgens begonnen we met trainen in de huizen. We hebben getraind hoe je een deur benadert met de Stop, Look, Listen, Smell methode (SLLS). Daarna maakten we een pie om in de volgende kamer te scannen en dit alles in een 2-, 3- en 4-mans stick. Dit werd veel herhaald, zodat het uiteindelijk een drill werd. De volgende dag hebben we getraind wat je doet bij een push of pull deur, hoe je van kamer naar kamer verplaatst in een huis en hoe je een dode hoek oplost. Ook hebben we getraind in welke situaties je een flashbang kunt inzetten, met als doel om de vijand te desoriënteren, zodat je daarna met snelheid en agressiviteit de vijand kunt overmeesteren en de kamer veiligstellen.

Op woensdagmorgen maakten wij kennis met een nieuw systeem genaamd SUIT (Small Unit Immersive Trainer). Dit is een virtual reality-programma waarin getraind kan worden in verstedelijkte oorlogsvoering. Na de lunch zijn we verdergegaan met Subterranean Warfare (ondergrondse oorlogsvoering). We hebben geleerd hoe je manoeuvreert in ondergrondse terreinen zoals rioleringen en andere tun-

nelsystemen. De volgende dag hebben we getraind hoe je een trap opgaat met een 4-mans stick om van verdieping naar verdieping te verplaatsen. Eenmaal boven aangekomen, kom je bij een gang. Hier moet snel een beslissing worden genomen over welke ruimte als eerste genomen wordt. Vervolgens wordt de bovenverdieping kamer voor kamer veiliggesteld.

Op vrijdag kwamen al deze onderwerpen bij elkaar in een niveau 2/3 scenario, waarbij we drie huizen met daarin vijanden moesten veiligstellen. Eerst wordt een vuurbasis neergelegd om het eerste huis onder vuur te nemen. Bij het teken "vuur verlegd" gaat een stick voorwaarts en doet een inbraak via het raam. Vervolgens wordt de eerste kamer genomen en kan de benedenverdieping veiliggesteld worden. Daarna komt de tweede stick voorwaarts en wordt opgevangen bij het entry point. Deze stick voert de procedure trap uit om de bovenverdieping te nemen. Bij het teken "bovenverdieping 100 procent" wordt hier een vuurbasis neergelegd richting het volgende huis. Dit alles onder leiding van de groepscommandanten. Na afloop zijn we begonnen met het rapen van hulzen en zijn we met de bus terug naar Oirschot vertrokken.

Week 1 – Bereden in Marnewaard

Toen we aankwamen in Marnewaard, hebben we onze spullen op de kamers gelegd. Daarna gingen we meteen de Mobile Combat Training Center (MCTC) ophalen bij Saab om deze op de boxers te monteren. Iedere ochtend begon

de dag met het gereedmaken van de bakken. We begonnen met het monteren van de spiegels. Vervolgens deden de chauffeurs een Internal Test System (ITS). Als dat gedaan was, vertrokken we naar het oefendorp. Eenmaal aangekomen moesten de spiegels eraf en opgeborgen worden. De camouflage werd gemonteerd, omdat we tactisch door het oefendorp moesten verplaatsen. Elke eenheid had een eigen onderwerp per dag, wat telkens varieerde.

Op dinsdag begonnen we met het betrekken van opstellingen. De boordschutter en chauffeur werkten samen om vooruit te springen met de voertuigen. Ze zochten naar goede vuurposities, waarbij ze goed gedekt stonden, terwijl de boordschutter tegelijkertijd goed overzicht had over het terrein. Wanneer een goede positie werd gevonden, zei de boordschutter over de radio: "Stelling", dan wist de chauffeur van het andere voertuig dat hij langzaam mocht oprijden. Als er daarna "sector leeg" werd geroepen, wist de chauffeur van de andere bak dat hij naar zijn volgende vuurpositie (VUPO) mocht springen.

Op woensdag hebben we doelen waargenomen. Dit gebeurde door in een gedekte opstelling te rijden en vanaf daar het doel waar te nemen. Als je lang genoeg stilstond, begon je uiteindelijk te zagen, waarna je achterwaarts reed om uit het schootsveld van de vijand te komen. Vervolgens reed je weer vooruit om een nieuwe vuurpositie te zoeken en het doel vanuit een ander perspectief waar te nemen. Donderdag kregen we les in het uitschakelen van doelen binnen huizen. 's Avonds kregen we ook les over de radio's die gebruikt werden in het voertuig.

Week 2 – Marnewaard Uitgestegen en Bereden Gecombineerd

In week 2 van Marnewaard was het uitgestegen en bereden personeel gecombineerd. Alle leerdoelen die we in de eerste week hadden geleerd, konden we toepassen om in verstedelijkte gebieden op te treden. Het scenario was dat we met het voertuig zo snel mogelijk naar een huis moesten verplaatsen om een inbraak te doen. Eenmaal aangekomen bij het huis werd het voertuig zo dicht mogelijk tegen de muur gezet om zo veel mogelijk dekking te bieden aan de mensen die uitstijgen en het huis binnentreden. We moesten via een inbraakraam naar binnen. Zodra de laatste man van de stack het raam in klom, begon de bak hard achteruit te rijden. Als het voertuig zo ver mogelijk naar achteren was gereden, begon hij weer naar voren te rijden om een andere

vuurpositie te zoeken. Dit noem je "zagen". Terwijl de boxer aan het zagen was, werd de eerste kamer veiliggesteld. Dit hebben we herhaald in een scenario waarbij we meerdere huizen moesten innemen, gecombineerd met de voertuigen.

Op woensdag hebben we geleerd hoe je tussen huizen verplaatst met dekking van de voertuigen. Er zijn verschillende manieren om dit te doen: groen betekent dat er weinig vijandige dreiging is, geel betekent dat de kans op contact vergroot is, en rood betekent dat je zeker weet dat er vijand is in en rond de huizen. In de middag heeft eenheid 4 een defensieve opstelling betrokken in de huizen. Daar hebben we een aanval uitgevoerd. 's Avonds sliepen we in het oefendorp. 's Nachts werden we één voor één uit onze slaapzakken gehaald omdat we een Mentex (mentale trainingsoefening) hadden. Het begon met tijdsdruk, waarbij we binnen drie minuten de genoemde spullen moesten pakken. Daarna werden we naar een ingang van een rioolstelsel onder het oefendorp geleid. We kregen de opdracht om zonder licht door het riool te verplaatsen totdat we bij een breaklight aankwamen. In het riool kwamen we een gewonde militair tegen, waarbij we in het donker een tourniquet moesten aanleggen. Hij vertelde ons dat we een stukje verder het riool uit moesten klimmen via een putdeksel en de oranje breaklights moesten volgen. Eenmaal de oranje breaklights gevolgd, kwamen we bij een huis aan waar iemand met een kaart stond. Hij vertelde ons heimelijk naar een punt in het oefendorp te verplaatsen. We moesten over een brug verplaatsen, waar we door de vijand werden onderschept. Hier werden onze wapens afgepakt en werden we meegenomen naar een onbekende locatie in het oefendorp. Er werden harde geluiden afgespeeld en er werden vragen gesteld. Vervolgens werden we in stresshoudingen geplaatst. Daarna was de mentale training afgelopen en konden we terug in onze slaapzakken.

Op donderdag hebben we een verdedigende opstelling voorbereid, waarbij we hindernissen hebben geplaatst en versterkte vuurposities in de huizen hebben gemaakt. In de middag hebben we een verdedigend scenario uitgevoerd, waarbij we gebruik maakten van deze defensieve opstelling. We werden aangevallen door eenheid 6. Tot slot gingen we hulzen rapen en inpakken om weer te vertrekken naar Oirschot. In de oefening URBAN TIGER hebben wij de een goede start gemaakt aan het Basis X jaar en veel stappen gemaakt op het gebied van OVG.

B “Eagle” Compagnie

Final Eagle attack

Tekst: Leen Vos, Sergeant-Majoor

De afgelopen periode heeft in het teken gestaan om de EA-GLES op compagniesniveau te certificeren. De eenheid heeft de operationele gereedstellingsfilosofie doorlopen waarbij eerst de onderliggende niveaus gecertificeerd zijn. Ardent Lion was de laatste voorbereiding om het dan nu echt te gaan laten zien op compagniesniveau. Het strijdtonaal was ditmaal Güz-Altmark, een locatie die bekend staat om de sterke en realistische oefenvijand.

Duitse samenwerking

Omdat we deel uitmaken van de 10.Panzerdivision is de kans ontstaan voor een samenwerking met 104 PzBtl, een Duits tankbataljon. Zo konden wij als onderdeel van deze eenheid onze skills en drills laten zien. Door onze teamsamenstelling met een peloton van 411 pantsergeniecompagnie, uitgerust met een LEGUAAN (brug leggende tank) waren wij een waardevolle toevoeging. Het thema was offensief, waarbij wij als rol hebben gehad de problemen omtrent hindernissen op te lossen. Dit ten einde doorbraken voor de tanks te forceren. Hierbij is snelheid van handelen essentieel, dit bracht tegelijkertijd de grootste uitdagingen met zich mee. Na een aantal intensieve gevechten heeft het B-team laten zien dat we op het juiste niveau zitten en zijn we gecertificeerd.

B-team schiet met scherp

Aansluitend aan de certificeringsoefening zijn we als team verplaatst naar Bergen-Hohne,

met als doel de cirkel rond te maken en af te sluiten met een team life fire exercise (LFX).

Ditmaal is het team ook nog eens aangevuld met 2x AH64E (APACHE) gevechtshelikopter van het 301 squadron.

Nadat de mist is opgetrokken beginnen de inleidende beschietingen vanuit onze eigen 81MM mortieren. Eenheid 6, ons zware wapen peloton, stuit direct op contact met de vijand. Dit is het teken voor onze BOXER-pelotons om snel voorwaarts te gaan en een hindernis te bevechten die door 411 pantsergenie geruimd kan worden zodra de randvoorwaarden staan. Hierbij worden ze ondersteund door de APACHES. Uiteindelijk lukt het om de vijand terug te dringen en kunnen de eenheden de gevechtslogistiek oppakken. Vanuit de opstelling komt het bericht van naderende tankdreiging. Eenheid 6 neemt 2x SPIKE opstelling in om de naderende tanks af te kunnen slaan. De vijanddruk wordt toch te hoog en het B-team gaat achterwaarts waarbij 301 squadron wederom steunt en onze JTAC-doelen aangrijpt in de diepte. Na een dag intensief vechten zit de actie erop en kijkt het B-team voldaan terug op een mooie en leerzame dag. Waarbij het voor vele een unieke ervaring is geweest.

Eagles gereed voor vechten in oorden

Tekst: Jan van Merrienboer, Kapitein

De Bcie heeft na terugkeer van een welverdiend kerstverlof een intensief programma doorlopen. Dit alles gebeurde om op het juiste niveau te zijn voor de aankomende landmacht oefening "Bastion Lion". Tijdens deze oefening zal de eenheid ingezet gaan worden in een scenario dat zich afspeelt in verstedelijkt gebied.

Het programma kenmerkte zich door drie onderdelen die verschilden van niveau en complexiteit. Na de voorbereidingen in Oirschot stond als eerste de training in Marnewaard op de planning. Bijzonder tijdens deze week is dat de EAGLES onder bevel stonden bij 411 Pantsergeniecompagnie en daarmee ook de focus van de oefening geniezwaar was. Dit resulteerde in onze eerste kennismaking met het fortificeren van gebouwen en de aanval daarop.

Na een kort weekend verplaatsten we samen met de genisten naar een voor ons nieuwe trainingslocatie, De Kade. Dit betreft een oud industriecomplex, beter bekend als de papierfabriek in Nijmegen. Deze locatie heeft de mogelijkheid om tot en met pelotonsniveau geïntegreerd te trainen. Hierbij kan gebruik worden gemaakt van de mechanische

breach middelen van de genie. De Fuseliers worden uitgerust met airsoft wapens om zo realistisch mogelijk te kunnen trainen in een nieuwe en uitdagende omgeving.

Als afsluiting van de intensieve periode hebben we de kans gekregen te oefenen in het publieke domein. In Waalwijk mochten we gebruik maken van een leegstaand bedrijvencomplex dat op het punt stond om gesloopt te worden. Met een welwillende gemeente die weerbaarheid van de samenleving hoog op de agenda heeft staan en een aanpakkersmentaliteit, is er een mooie tactische oefening zonder troepen en oefendag op het programma gekomen waarbij al het geleerde van voorgaande oefeningen in een groot scenario getest kon worden.

Al met al een intensieve maar leerzame periode waarbij de B-EAGLEcie richting het einde van hun gereedstellingscyclus beweegt. Rond de zomer gaat de focus op het ontvangen en opleiden van nieuwe Fuseliers, het ondersteunen van het bataljon en het behoud van niveau binnen het zittende bestand.

C “Beren” Compagnie

Commando Charlie Compagnie overgedragen.

Op 14 november heeft Kapitein Menno het commando van de Charlie “Beren” overgedragen aan Kapitein Jeroen.

Kapitein Menno opende de ceremonie na het aantreden van de familie, vrienden, eenheden en militair genodigden. Kapitein Menno benoemde in zijn speech de afkorting KEK en bedoelde daar niet mee dat hij het Kort En Krachtig zou houden, wat hij normaal gesproken wel doet. Hij refereerde naar de waarden van de compagnie: Krijger, Eigenaar en Kameraad. Waarden waar zijn “Beren” na een intensieve periode aan voldeden. Hij kon de compagnie met een gerust hart overdragen aan zijn opvolger.

Na zijn speech en een toast op de C “Beren” Compagnie gaf Kapitein Menno het commando ceremonieel over aan zijn opvolger Kapitein Jeroen, door het overdragen van de compagniesrichtvlag.

Kapitein Jeroen nam het woord over en begon zijn speech dat hij trots was om leiding te mogen geven aan de C Compagnie. Wat de “Beren” kunnen verwachten is dat Kapitein

Jeroen er zin in heeft. Maar ook dat er niet veel gaat veranderen. Ook Kapitein Jeroen verwacht dat de “Beren” zich blijven conformeren aan dezelfde kernwaarden. Ze gaan het samen doen.

Menno en Jeroen heel veel succes in jullie nieuwe functies. Volo et Valeo!

OP Interflex: hernieuwde Basic Infantry Course

Auteur: Mike van Stekelenburg, Tlnt

Sinds eind januari is de Charlie “Beren” Compagnie opnieuw neergestreken in de Engelse Yorkshire Dales voor de inzet Operatie Interflex. Drie jaar na de start van het conflict blijft de noodzaak om Oekraïense rekruten in een zo kort mogelijk tijd op te leiden tot volwaardige militairen. Waar de Ccie in september 2022 nog voornamelijk jonge Oekraïense vrijwilligers aantrof, leiden onze instructeurs momenteel een veelal oudere en ook een dienstplichtige doelgroep op. Hoewel het zo nu en dan meer moeite kost om deze doelgroep op het gewenste niveau te krijgen, heb-

ben onze instructeurs nu een voordeel: de Basic Infantry Course (BIC), waarin we Oekraïense trainees een basisopleiding geven, is vanaf 2025 verlengd van vijftendertig naar vijftig dagen. Verder is de naam Interflex-breed veranderd naar Basic Recruit Training (BRT). Dit artikel zet uiteen waar de behoefte voor een langere opleiding vandaan komt en hoe de Ccie hier invulling aan geeft.

Zolang het conflict voortduurt is sustainment de grootste uitdaging van onze Oekraïense partner force. De realiteit is dat een grootschalig conflict niet alleen vraagt om aanvoer van materieel en munitie, maar ook om de aanwas van opgeleid personeel. Dat betekent dat nu ook de vijftigjarige docenten, bouwvakkers en boeren worden opgeroepen en wij hen langs zien komen op Interflex. Vanuit Oekraïne is sinds kort de wens gekomen om meer prioriteit te leggen op de getraindheid van de rekruten. Hierdoor stijgen de overlevingskansen van de individuele militair aan het front en zet Oekraïne in op kwaliteit in plaats van kwantiteit. Concreet betekent dit dat alle Interflex-opleidingen met vijftien dagen zijn verlengd. In exact vijftig dagen bereiden wij nu de Oekraïense rekruten voor op inzet aan het front.

De oorspronkelijke BIC bevatte o.a. de onderwerpen wapenleer, optreden te velde, ZHKH, optreden in verstedelijkt gebied (OVG) en vechten in loopgraven. Deze onderwer-

pen kwamen terug in een drietal Field Training Exercises (FTX) en een negendaagse Life Fire Exercise (LFX). In het huidige programma zijn er niet zozeer onderwerpen toegevoegd, maar is meer trainingstijd beschikbaar gesteld om de trainingsdoelen eigen te maken. Zo trainen we niet twee, maar vier dagen OVG, is er een extra dag bijgekomen voor de introductieoefening en is een vijfdaagse eindoefening aan het programma toegevoegd waarin alle onderwerpen in een doorlopend scenario nog eens aan bod komen. Het enige nieuwe onderwerp in het programma is CBRN, omdat momenteel een toename in het gebruik van chemische strijdmiddelen in het conflict wordt waargenomen.

Het verlengen van de BIC zorgt er dus voor dat trainees meer dagen te velde zijn en door middel van retentie vertrouwen krijgen in hun kunnen. De succesbeleving is compleet wanneer de trainees bij de eindactie, met behulp van de Nederlandse instructeurs, een pelotonsaanval uitvoeren op een loopgraaf en het aanvaldoel weten te vermeesteren. Dat je vervolgens urenlang in een laag modder diezelfde loopgraaf staat te verdedigen herinnert eenieder eraan dat het na de terugreis richting Oekraïne snel echt gaat worden.

Voor de Nederlandse instructeurs, en zeker ook voor de Oekraïense trainees, blijft Interflex een intensieve periode.

Vijftien dagen extra opleiding betekent niet achteroverleunen. We blijven iedere dag keihard bezig om de trainees zo goed mogelijk voor te bereiden op hun taak. Gelukkig is de toewijding van de Fuseliers onverminderd hoog en wordt het nut en belang van deze inzet door iedereen gevoeld. Ccie staat inmiddels aan het einde van de rotatie en zet nog even een eindsprint in: die extra twee weken gaan ervoor zorgen dat wij van een zesje toch nog een acht kunnen maken.

Volo et Valeo!

Basic Trainer Instructor Course Operatie INTERFLEX JAN-MRT 2025

Tekst: Tweede Luitenant Kjell Wagener

Voor velen in het bataljon zal het kazerneterrein van Whatgill Camp geen onbekend terrein zijn. Na een welverdiend kerstverlof is het voor de tweede maal de beurt aan de Charlie Compagnie om Operatie INTERFLEX te draaien. Waar de locaties voor instructeurs binnen de eenheid bekend aanvoelen, is de opleiding veranderd. Waar de eerdere opleiding 35 dagen duurde, is er vanuit de wens in Oekraïne besloten een rotatie te verlengen naar 50 dagen. Naast deze verlengde rotatie is er ingezet op een grotere integratie van de twee opleidingen die binnen INTERFLEX worden gegeven.

De twee opleidingen gegeven op INTERFLEX zijn de Basic Recruit Training (BRT) en de Basic Trainer Instructor Course (BTIC). Waar de BRT zich richt op het opleiden van Oekraïense burgers tot militair om hun eigen land te verdedigen tegen de Russische agressor, richt de BTIC zich op het opleiden van Oekraïense militairen met gevechtservaring tot instructeurs, zodat zij in Oekraïne hun eigen eenheden kunnen opleiden. Aan eenheid 6 van de Charlie Beren de taak om voor de eerste maal de vernieuwde BTIC-opleiding van 50 dagen te verzorgen.

De eerste week van de opleiding zal voor veel onderofficieren in ons bataljon bekend aanvoelen. Het aanleren van lesgeven door middel van het maken van een didactische analyse en een lesplan conform Nederlandse standaard staat hierin centraal. Deze week is cruciaal voor het verdere verloop van de opleiding die een vast stramien volgt. Een fase van de opleiding (denk aan Urban optreden, Trench optreden, TCCC) begint met een demonstratieles van Nederlandse instructeurs. Hierin wordt de informatie voor de Oekraïense instructeurs in spe aangereikt en de lat bepaald.

Na deze voorbeeldles krijgen zij de opdracht om lessen uit dit onderwerp voor te bereiden, waarbij zij begeleid worden door hun Nederlandse groepsinstructeur. Om een veilige leeromgeving te creëren voor de trainee, wordt deze voorbereide les eerst aan elkaar (lees: andere BTIC-trainees) gegeven. In deze les wordt hij beoordeeld door zijn Nederlandse instructeur, die de les vervolgens met hem

evalueert en terugkoppelt. Met deze feedback gaat de trainee vervolgens aan de slag om zijn les verder te perfectio- neren. Dit alles leidt tot een geperfectioneerde les, die de Oekraïense instructeur-trainee aan de BRT-trainees geeft.

Wanneer de BTIC lesgeeft aan de BRT spat de motivatie er in beide opleidingen vanaf. De Oekraïense BTIC-trainees leven op zodra zij hun kennis en ervaring kunnen delen met de BRT-trainees en zo kunnen bijdragen aan hun initiële opleiding. Een bijkomend voordeel is dat de Nederlandse instructeurs lessen kunnen trekken uit de praktijkervaring die de Oekraïense BTIC-trainees meenemen vanaf het front.

Al met al is Operatie INTERFLEX een meer dan dankbare taak te noemen. De trainees zijn dankbaar voor onze lessen en wij zijn meer dan dankbaar en trots op de bijdrage die wij hebben kunnen leveren aan de toekomst en het voortbestaan van Oekraïne.

Слава Україні! (Glorie aan Oekraïne!)

Fuseliers naar de voetbalwedstrijd Sunderland – Luton Town.

Tekst: Sergeant Berend

Op 12 februari kregen vijf Nederlandse Fuseliers de kans om samen met twee Engelse collega's een voetbalwedstrijd te bezoeken. Dit was vanuit de Engelsen een blijk van waardering voor de vruchtbare samenwerking tijdens de operatie Interflex.

Sunderland is een echte oude Engelse voetbalclub en daarom voor alle voetbalfans wel een bucketlistclub om eens te bezoeken.

Om 17:00 uur, na een dag die voor de BRT-pelotons in het teken stond van ZHKH-lessen, vertrokken we met een Engels busje naar Sunderland. Na een uurtje rijden parkeerden we een paar straten verderop en liepen we naar het stadion. Uiteraard wilde iedereen eerst een sjaal kopen, dus gingen we voor de wedstrijd nog even langs de fanshop. Met onze nieuwe sjaals hebben we daarna nog een foto genomen voor de oude ingang van het Stadium of Light.

Een snel hapje eten en naar de tribune voor de opstart. Er hing een hele gave sfeer in het stadion. De oude havenstad van Sunderland kent een hele trouwe en trotse fanbase voor haar voetbalteam en dat was te merken tijdens de wedstrijd. Wat ik mooi vond om te zien, was dat iedereen op een doordeweekse dag, na het werk, met hele gezinnen trouw naar het stadion kwam om het team te supporten.

De wedstrijd zelf was niet echt spannend. Luton Town was nergens te bekennen, maakte totaal geen kansen en Sunderland won uiteindelijk makkelijk met 2-0. Dit leidde wel tot een mooie afsluiting van de wedstrijd en een positieve sfeer bij het verlaten van het stadion. Er werd ook nog wat gezongen in het trappenhuis. Terug naar de auto liepen we met een hele stoet Sunderland-fans door typisch Engelse steegjes om uiteindelijk de auto terug te pakken naar het kamp, om de dag erna onze uitrusting te pakken en weer op oefening te gaan!

D “Springbok” Compagnie

Sergeant-majoor Ralf ontvangt Zilveren Medaille

Vanmiddag heeft Sergeant-majoor Ralf een bijzondere mijlpaal bereikt: hij ontving de zilveren medaille voor 24 jaar langdurige, eerlijke en trouwe dienst aan Defensie. In aanwezigheid van familie, collega's en genodigden werd de onderscheiding opgespeld door Bataljonscommandant Niels Verhoef.

Deze zilveren medaille symboliseert niet alleen langdurige en trouwe dienst, maar ook de bijdrage die Ralf in al die jaren heeft geleverd. Hij heeft alle parate functies binnen het bataljon vervuld en bij alle compagnieën gewerkt.

Ralf, namens het hele bataljon: van harte gefeliciteerd met deze welverdiende erkenning!

Volo et Valeo!

Dubbele koorduitreiking Delta Springbokken

Onder het toezien oog van Regimentsgenoten, collega's, familie en vrienden hebben militairen half januari én half maart hun welverdiende invasiekoord ontvangen. Dit eerbetoon werd hen uitgereikt door onze dragers van het Draggers Insigne Gewonden (DIG).

Onder de nieuwe koordragers bevinden zich naast een aantal Delta Springbokken, ook militairen van het 41 Pantsergeniebataljon en de 13 Geneeskundige Compagnie. Allen dienen onder het commando van de Commandant van het 17 Pantserinfanteriebataljon GFPI tijdens Operatie Interflex.

De ceremonie werd op passende wijze afgesloten met een duik in het ijskoude water in de graafmachine van de Genie. Fuseliers, welkom in het warme nest van het 17 Pantserinfanteriebataljon!

Urban Eagle

Urban Eagle, onder leiding van de Bravo compagnie stond in het teken van optreden verstedelijk gebied. Veelal vinden dit soort trainingen plaats in de daarvoor bestemde oefendorpen. Het bijzondere en uitdagende van Urban Eagle was dat dit scenario afspeelde in Waalwijk, in en rond een bedrijfspand bestemd voor sloop.

Onze opdracht voor het verkenningspeloton was het uitvoeren van een objectverkenning, ter ondersteuning van het gevecht dat werd gevoerd door de Bravo compagnie. Onze opdracht begon met een pelotonsbeveluitgifte en aansluitend doorliepen de groepen het commandovoeringproces. Na de nodige terugkoppelmomenten en het afstemmen van de verschillende plannen, zoals o.a. inzet UAS (unmanned aerial systems: 'drones'), was het plan gemaakt en bekend tot en met het laagste niveau. Na korte voorbereidingen aan de uitrustingsstukken, radio's en wapensystemen was het verkenningspeloton gereed voor het uitvoeren van de opdracht.

Diep in de nacht vond de infiltratie plaats richting het object. Iedere groep had zijn eigen opdracht en gingen zelfstandig te werk. De essentie van onze opdracht was het bepalen van een geschikt inbraakpunt voor de Bravo compagnie

Tekst: Opvolgend pelotonscommandant SMI Rein van Rooij

en de vijand rond het object waarnemen en rapporteren, waarbij de inzet van UAS middelen een grote meerwaarde was bij het vinden en vasthouden van de vijand. Bij dag aanbreken kwam de Bravo compagnie voorwaarts richting het object en wist succesvol een inbraak in het object te forceren. Vanaf dat moment was het verkenningspeloton reserve ter ondersteuning van het gevecht in het object. De Bravo compagnie was succesvol en wisten grofs van het object in relatief korte tijd in te nemen. Na verloop van tijd kreeg het verkenningspeloton de opdracht om aansluiting te zoeken met de Bravo compagnie en de aanval voort te zetten. De ruimte dat het verkenningspeloton moest nemen was een voormalig fabriekshal, zonder ramen. In het donker, gebruikmakend van de middelen om zicht te krijgen in de ruimte werd de ruimte gezuiverd van vijand en kort daarop werd het object vrij van vijand verklaard.

Naast een goede training onder complexe omstandigheden, is het bijzondere van deze oefening dat het tussen de burgers plaatsvond. Dit resulteert er in dat de burgers hebben kunnen zien wat we doen en wat het belang daarvan is. Wij van het verkenningspeloton kijken terug op een geslaagde oefening!

Delta 'Springbokken' Compagnie traint op Militaire Mentale Vaardigheden (MMV)

De Delta 'Springbokken' compagnie vertrekt begin april voor de tweede maal richting Engeland voor een inzet binnen Operatie Interflex. Een dankbare taak, waar de oorlog niet dichterbij kan komen. Nu de Russische invasie in Oekraïne al ruim drie jaar voortduurt en de afschuwelijkheden geen einde lijken te hebben, wordt de mentale component

Tekst: Eerste Luitenant der Fuseliers Jurriaan Goldberg

van de militair steeds relevanter. Door de bijbehorende taak van het bataljon, waarbij de NATO Force Model – Tier 2-eenheid is toegeschreven aan alle compagnieën, dient de militair te allen tijde voorbereid te zijn op een inzet in een conflictgebied. Om de mannen en vrouwen van de anti-tankpelotons vaardigheden aan te leren waarmee stress en

spanning gereguleerd kunnen worden, werd van 10 tot en met 13 maart een Militaire Mentale Vaardigheidsweek georganiseerd.

Om de militairen een zo goed mogelijk beeld te geven van wat er in het lichaam gebeurt als er een oncomfortabele stresssituatie wordt ervaren, werd de week gestart met een theoriebijeenkomst in de ochtend. De ochtend bestond uit verschillende praktische werkvormen, waarbij werd gedemonstreerd hoe externe invloeden effect kunnen hebben op de eigen prestatie. Daarnaast werd een toolset aangereikt waarmee het individu voor zichzelf een methode kan ontwikkelen om in een stressvolle situatie terug te schakelen naar de opdracht en deze goed en effectief uit te voeren. Denk hierbij aan tussengelegen doelen, visualisatie en gedachtencontrole. Uiteindelijk dient de aangereikte theorie als een kapstok die in het verdere verloop van de week werd gebruikt.

Om de theorie direct in de praktijk te testen, organiseerde de compagnie binnen het Battle Lane-concept een scenario in de loopgraven. Battle Lanes zijn een effectieve manier om in relatief korte tijd aangeleerde vaardigheden te laten terugkomen. De Battle Lane is binnen Operatie Interflex na elke oefening een vast onderdeel. De Oekraïense trainee wordt geconfronteerd met een situatie waarin hij zijn aangeleerde vaardigheden kan laten zien. Door in dit geval de theorie van MMV toe te passen op het eigen handelen, te ervaren en te evalueren binnen ons eigen optreden, is het mogelijk om dit ook mee te nemen naar de inzet in Engeland.

Na het scenario in de loopgraven begon voor de mannen en vrouwen van beide anti-tankpelotons de MMV-tweedaagse. De eerste oefening vond plaats in het zwembad. Binnen buddyparen moest een opdracht onder water worden uit-

gevoerd. De tweetallen kregen een enkele snorkel waarmee onder water verplaatst moest worden. Vervolgens werd verplaatst naar de sportzaal, waar de militairen werden getest op hun aandachtscontrole. De eerste dag werd afgesloten op grote hoogte met een sprong naar een ladder vanaf 15 meter en het balanceren op een evenwichtsbalk op 20 meter.

De tweede dag begon op de paintballbaan. Hier moesten de militairen een gewonde collega vervoeren vanaf een locatie die onder vijandelijke druk lag en waar personeel werd beschoten. Een opdracht waarin samenwerking en doorzettingsvermogen centraal stonden. Uiteindelijk zorgde de ondersteuning van de DBBO-organisatie voor de kers op de taart. Door de inzet van K9-bewakingshonden konden de militairen opnieuw in een oncomfortabele situatie worden gebracht. Personeel diende een parcours af te leggen, waar zij aan het eind aangegrepen werden door de honden. Een onbekende situatie met onbekende gevolgen.

Een leerzame, intensieve en mooie week, waarin de ervaringen en vaardigheden van de militairen in verschillende scenario's werden getest en ontwikkeld. Het maakt ons gereed voor inzet op ieder moment en geeft de militair vertrouwen in het eigen handelen. Met de voorbereiding op een eventuele inzet binnen de NFM – Tier 2 en de inzet in Engeland binnen Operatie Interflex is dit een noodzakelijk goed, om naast de conceptuele en fysieke component ook de mentale component niet te vergeten. Vaak is de laatstgenoemde een onderbelicht aspect vanwege de focus op de uitvoering van onze werkzaamheden, maar in onzekere tijden zoals vandaag de dag is het essentieel om onszelf hierin te blijven ontwikkelen.

Volo et Valeo!

Traditie: ‘Rode Patten’

Tekst: Lkol der Fuseliers b.d. Andy van Dijk.

Het gebruik van de “rode patten” en de inauguratie bij het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene zijn voorbeelden van een militaire traditie of gebruik. Mede door reorganisaties,

en persoonlijke interpretaties is de toepassing van de “rode patten traditie” in de loop van de jaren aan meerdere veranderingen onderhevig geweest. In dit artikel beschrijf ik de oorsprong van deze traditie en de huidige toepassing daarvan.

Wat is militaire traditie?

“Militaire traditie is een sociaal proces, gebaseerd op een geheel van historisch gegroeide waardevolle gebruiken en verplichtingen. Deze zijn onder meer gebaseerd op en/of ontleend aan grote daden en gedragingen van personen en/of eenheden uit het verleden. De tradities worden van generatie op generatie overgedragen en kunnen aan veranderingen onderhevig zijn. Deze gewoonten en/of gebruiken dragen bij aan een goede eenheidsgeest (esprit de corps) en zijn bevorderend voor onderlinge verbondenheid, saamhorigheid en vormen het onderscheid met andere traditievoerende eenheden (identiteit).”

De benoeming of aanstelling bij een garderegiment

Nederland kent tot 1948 officieel geen garderegimenten. Drie infanterie regimenten (Grenadiers, Jagers en Prinses Irene) worden op 1 juni 1948 door Koningin Wilhelmina bij Koninklijk Besluit verheven tot garderegiment. Indeling bij een garderegiment betekent van oudsher 'onder het oog van de vorst dienen'. Dit vertaalt zich tevens in een benoeming of aanstelling door, of namens de Koning(in). De benoeming of aanstelling bij een garderegiment kent dus een specifieke administratieve procedure en deze vindt pas plaats na de officiële plaatsing op functie.

Officieren worden benoemd bij Koninklijk Besluit (K.B.). Het maken, en laten tekenen van het K.B. duurt een aantal maanden en deze periode werd al snel aangemerkt als een soort proeftijd. Op het moment dat het K.B. door de Koning(in) is getekend, wordt een datum geprikt voor de inauguratie van de officier binnen het regiment. Iedereen beneden de rang van officier wordt benoemd of aangesteld door de regimentscommandant waardoor de administratieve procedure (door de “eigen” Sectie SI/personeelszaken) van de benoeming of de aanstelling bij het regiment aanmerkelijk sneller gaat.

In het verleden (bij 13 Painbat GFPI) droegen de militairen in opleiding (veelal dienstplichtigen) voorbestemd voor het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene tijdens hun opleiding een rood baretondergrondje en rode kraagpatten

op het DT. Tevens leerden zij, voorafgaande aan hun officiële toetreding, over de (krijgs)geschiedenis en de tradities en gebruiken van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Ze kregen hierover uitleg door hun kaderleden en veteranen (oud-strijders). Een bezoek aan de Regimentsverzameling Brigade en Garde Prinses Irene diende om de uitleg verder te illustreren. Dit gebruik is door de jaren heen uitgebreid met een zgn. “rode patten test”. Instromers (nieuw geplaatst personeel bij het regiment) moeten zich door middel van een opdracht (de “test”) verdiepen in de (krijgs)geschiedenis en de tradities van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene.

De “rode patten test”

De term “pat” is zeer waarschijnlijk een afgeleide van het Engelse woord “Patch”. “Patch” is de Engelse benaming voor de gekleurde achtergrond - “ondergrondje” is een meer gangbare Nederlandse benaming - achter het baret- of kraagembleem (DT). In dit geval dus in de kleur rood. Overigens worden de kraagemblemen ook wel kraagspiegels of kraagpatten genoemd. Het rode baretondergrondje wijkt in kleur opvallend af van de organieke regimentskleuren (oranje/geel met blauwe biezen). De rode kraagspiegels - met de gekroonde banderol - wijken daarnaast ook in vorm af (vijfhoek t.o.v. een staande rechthoek).

Wanneer, en door wie de traditie van de “rode patten” werd ingevoerd is niet geheel duidelijk geworden. Bij schoolcompagnieën van de gardebataljons (begin jaren 70 van de vorige eeuw) droegen de dienstplichtige infanteristen in opleiding al een rood ondergrondje en rode kraagpatten. Zij mochten namelijk pas na het voltooien van hun initiële opleiding, dus vanaf het paraat stellen van de schoolcompagnie, de kleuren van het regiment dragen.

Om in de parate compagnieën duidelijk zichtbaar te maken wie van de “zij-instromers” nog in zijn of haar proeftijd zat – i.c. nog niet benoemd of aangesteld was bij het regiment – droeg, net als de militairen van de schoolcompagnie, het rode ondergrondje en rode kraagpatten (de “rode patten tijd”). Dit waren met name de infanteristen die niet in de

eigen schoolcompagnie werden opgeleid zoals chauffeurs en de kaderleden. De “rode patten traditie” gold in die periode niet (altijd) voor instromende militairen van andere wapens of dienstvakken, (beroeps)kaderleden die van een andere (parate) eenheid kwamen of bij het bekleden van een bepaalde rang.

Bij de oprichting van de schoolbataljons in 1994 en 1995, onder gelijktijdige opheffing van de schoolcompagnieën bij de parate (garde)bataljons, werd initieel gekozen voor het "infanterie algemeen" embleem. Hiermee verviel vanaf 1994 tevens de binding tussen de opleidingseenheid en het toekomstig (garde)regiment of korps. Als direct gevolg sneuvelen ook de “rode patten” in de opleidingseenheid. De “rode patten traditie” werd gehandhaafd en verhuisde daarmee in zijn geheel naar het parate deel van het regiment.

De huidige context

Initieel krijgen de instromers na afloop van de Manoeuvre Functie Opleiding (MFO) hun “rode patten”. De vulling van manschappen (instroom) binnen 17 Painfbat GFPI en Stafcompagnie 13 Lichte Brigade is twee keer per jaar (in het najaar: MFO-3 en 4). Overige instromers, ongeacht wapen of dienstvak t/m de rang van sergeant 1e klasse en de subal-

terne officieren, krijgen hun “rode patten” bij binnenkomst. Op dit moment is de “rode patten test” gekoppeld aan de regimentstraditiedagen. Deze traditiedagen vinden meestal zes maanden na de instroom uit de MFO plaats. De overige instromers sluiten hierbij aan.

De “rode patten test” is de traditionele afsluiting van de “rode patten tijd”. Gedurende de “rode patten tijd” krijgen de instromers regelmatig taken om te bewijzen dat zij “Fuselierwaardig” zijn. De onderofficieren en manschappen verrichten hun opdracht(en) en de “rode patten test” onder leiding van de regimentsadjutant. De onderofficieren verzorgen een presentatie over een regiments- of traditie gerelateerd onderwerp aan de manschappen. Beide doelgroepen maken een theorietoets, bezoeken de Regimentsverzameling en onderhouden op de traditiedag(en) alle monumenten en poortwachters op, en rond de appelplaats. De officieren krijgen van de regimentskapitein hun opdracht om een presentatie over een regiments- of traditie gerelateerd onderwerp voor te bereiden en uit te voeren.

De “rode patten tijd” wordt afgesloten met een gezamenlijke bijeenkomst in de Regimentsmess Congleton. Hoewel de indrinkprocedures van de officieren, onderofficieren en overige militairen traditioneel verschillend zijn, bevatten alle procedures de overeenkomst dat elke instromer de volgende tekst uitspreekt:

“Ik beloof een trouw Fuselier te zijn, leve het Regiment!” en dit bevestigt met het uitbrengen van een toast op het regiment.

Hierna mag de instromer zijn, of haar “rode patten en ondergrondje” vervangen door die met de officiële regimentskleuren.

Bronnen: www.fuseliers.nl, [facebookpagina 13 painfbat GFPI Westenberg](#), [Wikipedia](#), [Regimentsboek](#) en [m.m.v. Adj P.I.G. \(Peer\) Bakkes \(RA\)](#)

Aan de kust; de Zeeuwse kust

Tekst: Epi Kurrien (hobby-kok en levensgenieter)

Na de hevige gevechten in Brabant in september/oktober 1944 werd de Brigade opgedragen te verplaatsen naar Zeeland. Wel kreeg de eenheid een aantal dagen rust in België; ook om te herbevoorraden. Zeeland was maar gedeeltelijk in handen van de geallieerden; noord van de Oosterschelde was nog stevig in handen van de Duitsers. De Brigade verspreidde zich over Walcheren en Noord- en Zuid- Beveland. Dit was essentieel want met hun aanwezigheid beschermde de eenheid de haven van Antwerpen. De haven was noodzakelijk voor de logistiek ondersteuning van de gehele geallieerde inspanning.

De verkenners van de Brigade werden geplaatst aan de noordkust van Noord-Beveland in het plaatsje Colijnsplaat. Van daar uit patrouilleerden zij langs de kust; de feitelijke frontlijn. Aan de overkant lagen immers Duitse eenheden.

In de nacht van 25 november landde er een Duitse eenheid met de opdracht waterwerken op Noord-Beveland te vernielen om zodoende het eiland onder water te zetten. Vanuit Colijnsplaat werd een verkenningseenheid, onder

commando van Luitenant Havelaar, opgedragen op de dreiging af te gaan. Na een hevig vuurgevecht, waarbij zowel Luitenant Havelaar als de Duitse commandant sneuvelde, gaf de Duitse eenheid zich over.

De moedige inzet van de Brigade heeft voorkomen dat grote delen van Noord-Beveland onder water zouden komen te staan. Daarnaast werd, naar verluidt, terreur tegen de plaatselijke bevolking voorkomen.

Colijnsplaat (geen 'Vaandelplaats') is regelmatig de locatie voor beëdigingen en koorduitreikingen van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Luitenant Havelaar wordt, vanwege zijn opoffering, nog steeds erkend en herdacht in Colijnsplaat.

Bij een recent bezoek aan Zeeland kwam ik in aanraking met het Zeeuwse spek. Het leek mij gepast dit traditioneel Zeeuwse gerecht als recept toe te voegen. Uiteraard met een Regimentstwist!

Recept Spek Colijnsplaat

Ingrediënten

- 1 kilo buikspek (zonder zwoerd)
- 2 eetlepels grove mosterd
- 2 eetlepels Dijon mosterd
- 1 eetlepel paprikapoeder
- 1 eetlepel gerookt paprikapoeder
- 3 eetlepels ketjap manis
- 3 eetlepels calvados
- 2 tenen knoflook
- 2 kleine uien
- 30 gram bruine basterdsuiker

Bereiding

- Pel de knoflook en de uien en snijdt ze in kleine stukken
- Doe de uien en de knoflook, met alle andere ingrediënten (behalve het spek) in een blender.
- Maak er een gladde saus (de marinade voor het spek) van
- Besmeer het buikspek met de marinade in een plastic zak
- Duw de lucht uit de zak en laat het spek minstens 24 uur marineren
- Verhit de (hete lucht) oven tot 120 graden
- Plaats het spek op een stuk bakpapier op een rooster
- Plaats onder het spek een lekbak
- Gaar het spek ongeveer 2 à 3 uur
- Voor een krokante korst de laatste 5 à 10 minuten de grill aanzetten
- Neem het spek uit de oven en laat op een rekje afkoelen
- Men kan het ook direct warme eten met een glas appelcider
- Heerlijk!

Boek, 'De lange weg naar Londen'

In april geeft uitgeverij Ambo/Antos uit Amsterdam (www.amboanthos.nl) het boek 'De lange weg naar Londen' uit. Daarin schrijft Marian Rijk hoe de meervoudig Olympisch ruitkampioen en latere plaatsvervangend commandant van de Irenbrigade Charles Pahud de Mortanges in 1942 aan Duitse krijgsgevangenschap wist te ontsnappen en via een levensgevaarlijke tocht via Frankrijk, Spanje, Portugal en Gibraltar naar Engeland wist te vluchten. De uitgeverij bracht daarover het volgende persbericht uit:

Persbericht

ambo|anthos uitgevers

Op 8 april 2025 verschijnt bij Ambo | Anthos uitgevers:

Marian Rijk De lange weg naar Londen

Als Charles Pahud de Mortanges in mei 1942 krijgsgevangen wordt genomen door de Duitsers, beseft hij: ik heb te lang gewacht. Hij weet te ontsnappen uit een rijdende trein en is vastbesloten om zich aan te sluiten bij de geallieerden in Londen. Maar hoe komt hij daar? De Noordzee over varen is allang geen optie meer en ook de route via Scandinavië is recent opgerold. De laatste mogelijkheid is naar het zuiden, door België, Frankrijk, Spanje en Portugal, met als einddoel Gibraltar. Maar hoe veilig is deze route, en vooral: hoelang nog?

Marian Rijk vertelt in *De lange weg naar Londen* de geschiedenis van de Engelandvaarders aan de hand van de riskante ontsnappingsroute van legerofficier Pahud. Op meeslepende wijze weet ze een persoonlijke geschiedenis en de wereldgeschiedenis met elkaar te verbinden.

2025:
tachtig jaar
vrijheid

Over *Polderpioniers*
'Geweldig verhaal over het plattelandsleven' – *Trouw*
'Marian Rijk heeft behalve een familiekronek ook een geschiedenis geschreven van twee eeuwen Zeeuws platteland.' – *NRC*

Marian Rijk is journalist, schrijver en redacteur. Eerder publiceerde ze de veelgeprezen boeken *Polderpioniers* en *Eeuw in versnelling*, waarin ze op meeslepende wijze persoonlijke geschiedenis en grote geschiedenis met elkaar wist te verbinden.

Over het boek:

8 april 2025 · €23,99 · paperback · 248 pagina's · ISBN 9789026368035 · omslagontwerp Studio Jan de Boer · verschijnt ook als e-book en luisterboek

Voor meer informatie:

NL: Victoria van der Werff · wanderwerff@amboanthos.nl · +31 629293661

BE: Christine van Steerteghem · csteerteghem@vbku.be · +32 486665412

